

Zdravíme
Bessie Ledajaks
z Illinois

65 centů

TELEFONY:
(708) 749-1891
(708) 749-1898

6426 WEST
CERMAK ROAD
BERWYN, IL.
60402

(USPS 002670)

WEDNESDAY, March 4, 1992

DENNÍ HLASATEL

THE OLDEST CZECHOSLOVAK DAILY NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

Czechoslovak Daily Herald

VOL. C

SECOND CLASS
POSTAGE PAID AT
BERWYN, ILLINOIS

Established 1891

STŘEDA, 4. března 1992 Čís. 102

ZPRÁVY

■ BEIJING, Čína —

Čína min. středu kritisovala americký senát, protože žádal, aby tento komunistický stát splnil určité podmínky, chce-li, aby mu i nadále Washington ponechal snadný přístup k americkým trhům. Senát min. úterý hlasoval o požadavku, aby Čína ukázala nějaký pokrok v zlepšení lidských práv, a v otázkách obchodu a rozšiřování zbraní jako podmínek pro obnovení obchodního postavení národa s největšími výhodami na další rok. Výsledek nebyl však takový, aby přehlasoval očekávané veto prezidenta Bushe. Zhu Moncai, státní úředník při čínském ministerstvu obchodu řekl, že obchodní status je "uhelným kamenem obchodu mezi Spojenými státy a Čínou. Kladení jakýchkoliv podmínek je nepřijatelné."

Osamělý zastánce komunismu drží plakát s Leninem, zakladatelem sovětského komunismu, blízko Leninova mausolea v Moskvě minulou neděli. Na Rudém náměstí protestovalo asi 500 lidí proti hospodářské politice, a v St. Petersburgu demonstrovalo asi 2,000 členů Ruské strany.

Američané v táborech GULAGU

RFE

V sovětských pracovních táborech, nazývaných podle zkratky názvu Gosudarstvennoje upravlenija lagěrami — Státní správa pracovních táborů — GULAGem, věznil i americké státní příslušníky. Nebylo jich zrovna málo.

Tak například před necelými 40 lety startovalo americké vojenské letadlo B-29 k výzvědnému letu nad sovětským tichomořským pobřežím. Vzneslo se 13. června 1952 z vojenského letiště Yakuta Air Base v Japonsku s 12 člennou posádkou, aby se nikdy na základnu nevrátilo. Následujícího dne nalezla letadla záchranné služby amerického letectva v moři před sovětským pobřežím prázdný záchranný člun pro šest osob posádky letadla.

Tehdejší vyslanec Spojených států v Moskvě, George Kennan, vznesl oficiální dotaz sovětskému vedení, zda posádku letadla nevylovila z moře některá sovětská loď. Tehdejší ministr zahraničí Andrej Vyšinskij odpověděl na tuto notu ironicky, že jeho vládě není známo, že by se nějací Američané nacházeli na Sibiři.

Jeden z japonských válečných zajatců, propuštěný ze sibiřských táborů v roce 1953, oznámil úřadům, že v pracovním táboře nedaleko

Pokračování na str. 5

Konec švédského hospodářského modelu

RFE

Švédský model hospodářství, tzv. třetí cesta mezi kapitalismem a socialismem, která měla vést ke světlým zítřkům, se ukázala být slepou uličkou. Pět let po smrti Olofa Palmeho je Švédsko připraveno integrovat se do Evropského společenství, podstoupit přeměnu ze vzorové sociálně demokratické země na členskou zemi ES. Podle listu Frankfurter Allgemeine považují dnes mnozí Švédové za vzor zemi, které samotné bylo Švédsko dlouhou dobu příkladem - Spolkovou republiku Německo. Švédský model se charakterizuje obvykle čtyřmi body: rozsáhlý státní sektor zabezpečující přerozdělování národního důchodu, nezasahování státu do trhu zboží, stejná výše mezd na vzájemně si odpovídajících pracovních místech kdekoli v zemi, zabezpečovaná centrálním vyjednáváním o mzdách a intenzivní politika oživování trhu práce.

Pokračování na str. 4

Poznámky Japonska by mohly sloužit dobrému účelu

Oliver L. North, Conservative Chronicle,

— Nedávné poznámky japonského oficiála o tom, že američtí dělníci jsou hloupí a leniví, jsou urážlivé a nesprávné. Jako obchodník vím, že američtí dělníci jsou ti nejlepší na světě. Ale tyto nesprávné a negativní poznámky setrvávají, a odrážejí vzrůstající aroganci, projevanou některými japonskými oficiály při jednáních se Spojenými státy.

Naším problémem není americký dělník, ale je to nedostatek spolupráce mezi velkým obchodem, velkou prací (Labor) a velkou vládou pro náš vzájemný prospěch. Poznámky japonských oficiálů mohou posloužit užitečnému účelu, jestliže nám pomohou prozkoumat povahu japonské hrozby v moderní době.

Dobrym začátkem je dokumentační program, který vysílala veřejná TV pod názvem Prohráváme válku s Japonskem. Doporučuji tento program, ačkoliv souhlasím s nedávnou studií, provedenou Heritage Foundation, která volá po privatizaci veřejného rádiového a televizního vysílání. Studie došla k závěru, že veřejné vysílání by mělo stát nebo padnout na vlastních nohou, bez pomoci každoroční federální podpory

Pokračování na str. 4

NEDŮVĚŘUJTE SVÉ VLÁDĚ

Josef Sobran — Conservative Chronicle

WASHINGTON, 30. ledna — Článek ve Wall Street Journalu minulého týdne mne citoval, že jsem řekl: "Vláda Spojených států pravděpodobně zabila více lidí za svými vlastními hranicemi, než kterákoliv jiná. Nebo snad jsem něco zameškal?"

Přesně tak, až kam citát jde. Ale novinář odřiznul zbytek mé poznámky a tím překroutil to co jsem chtěl říci: "Něco z toho by mohlo být omluveno, ale po čase to začne vypadat jako špatný zvyk." Vynechat tuto část bylo jako chtít opakovat vtíp bez jakéhokoliv smyslu.

Myslím, že reportér chtěl, abych zněl jako George McGovern, nebo možná jako mladá Suzana Sontagová. Komentoval s jistým podivením, že zda já a skupina, ke které jsem mluvil, nedůvěřujeme americké vládě. Té části citátu tedy rozuměl správně.

Mluvil jsem při výroční schůzi klubu Johna Randolpha, který je v tyto dny často popisován jako "Buchananův mozkový trust" (Buchanan Brain Trust). Klub Johna Randolpha je skupinou politických "svobodných

Pokračování na str. 5

Havel nechce hon na čarodějnice, ale zodpovědnost

New York Times, 24. ledna 1992

Tábor, Československo, 22. ledna — Soudní přelíčení s třemi vysokými komunistickými úředníky ukazuje, jak nesnadné je potrestat ty, kteří jsou zodpovědní za škody, jež podle usouzení většiny Čechoslováků způsobila dřívější vláda v jejich zemi.

František Kincel, poslední ministr vnitra v komunistické vládě, a dřívější pohlaváři tajné policie a protiespionážní služby jsou obviněni ze zneužívání moci kvůli tomu, že nařídili dočasné uvěznění oponentů vlády v letech 1988 a 1989. Maximální trest je 10 let vězení.

Všichni tři, nyní na svobodě na vlastní záruku (kauci), zapřeli to, z čeho byli obviněni. Tvrdí, že nejsou vinní ničím jiným než tím, že "přesně" splnili svou povinnost, jak jim nařídila komunistická strana, a v soulase se zákony, v té době platnými.

Otázka zodpovědnosti za činy, spáchané pod vládami později sesazenými, se také vyskytla v jiných, dřívě komunistických zemích, jako je Východní Německo, kde dřívější členové pohraniční gardy byli v pondělí usvědčeni, že v r. 1989 stříleli na uprchlíky a jednoho zabili.

Minulou středu zaujal místo svědka poslední komunistický vůdce Československa Miloš Jakeš, a oživil jinak mdlé jednání, když oddaně hájil postup dřívější vlády.

Příští měsíc se má soud přestěhovat do Prahy, tam bude vyslechnuto svědectví Alexandra Dubčeka, předsedy komunistické strany, který byl sesazen po potlačení liberalizace v r. 1968, známé jako Pražské jaro, jakož i svědectví Václava Havla, který byl za komunistické éry disidentem.

Očekává se, že oba mužové budou svědčit o znepokojování, a v případě Havla o věznění kterým trpěli se strany dřívějších autorit.

Soudní přelíčení začalo 14. ledna v tomto městě v jižních Čechách, 60 mil na jih od Prahy. Koná se u vojenského soudu, protože všichni tři měli vysoké vojenské šarže. Očekává se, že soud bude trvat dva až tři měsíce. Jeden byl již usvědčen.

Jiný, jediný komunistický oficiál, přivedený před soud, byl Miroslav Štěpán, bývalý šéf pražské kapituly partaje. Byl usvědčen z tvrdého zacházení s protivládními demonstranty, ale byl propuštěn po odsouzení části svého trestu ve vězení.

Politické pravé křídlo naléhalo na agresivnější stíhání státních úředníků v dřívější vládě, avšak nynější autority jsou opatrné, a více než dva roky po "sametové revoluci", kterou skončil komunismus, nebyl žádný dřívější vládní úředník obžalován.

Přes neustálé znepokojování za komunistické vlády, mnozí "disidenti", včetně presidenta Havla, jsou proti stíhání dřívějších státních úředníků pouze za právnicky neurčité přestupky — že pokračovali s oním systémem.

Druhou příčinou, že nejsou obžalováni je to, že trvá dlouho znovu vybudovat soudní systém — nahradit na sta soudců a státních zástupců. Avšak Martin Butora, poradce presidenta Havla v oboru lidských práv říká, že Havel nechce jednoduše "tuto otázku pohřbit."

"Nemá zájem na "honu na čarodějnice", řekl pan Butora. "Ale na druhé straně chápe, že se stanoviska morálky a potřeby znovuzbudování země není přijatelné, aby nikdo nebyl učiněn zodpovědným."

Poradce dodal, že nutnost udělat bývalé komunistické státní úředníky zodpovědnými je tím více naléhavá, "když tisíce jich jsou nyní členy hospodářské elity." Jiní dřívější úředníci jsou vyšetřováni, a pan Butora říká, že očekává další obžaloby v tomto roce.

Minulý týden při svém soudním přelíčení, řekl pan Kincel, dřívější ministr vnitra porotě šesti vojenských soudců, že zadržením a uvězněním disidentů následoval instrukce Ústředního výboru strany. Řekl, že "naléhali na přísné jednání."

Pan Jakeš, který byl generálním sekretářem strany v posledních dvou letech komunistické vlády, se zdál souhlasit ve svém střeďechním svědectví s obrannými argumenty. Stojí s rukama sepjatýma před sebou, 69-letý Jakeš řekl soudcům, že Centrální výbor měl velké starosti s problémem,

Katherine Dunham, která se postí od 1. února doufá, že její oběť upoutá pozornost na problémy v ochuzeném East St. Louis a mezi haitskými uprchlíky, vrácenými zpět Spojenými státy.

jak zacházet s oponenty vlády.

Řekl také, že výbor poslal instrukce ministerstvu vnitra a různým bezpečnostním službám, jak s tímto problémem mají naložit.

Jakeš, který od svého vyloučení v r. 1989 žije v ústraní naznačil, že stále ještě plně souhlasí s postupem dřívější vlády.

Obvinění? "Pouhá hesla"

Při interview v budově vojenského soudu Jakeš řekl, že Československo na tom bylo lépe za komunistického systému. "Všechny ty řeči o zrušení — to jsou pouhá hesla", řekl. Když byli u moci komunisté, "byl tu stálý vývoj a lidé si žili docela dobře."

Dodal, že nynější přechod Československa k tržnímu hospodářství je příčinou "bezpříkladných katastrofálních důsledků pro život lidu".

Když se ho ptali, proč tedy výsledky voleb a hlasování konsistentně ukazovaly velkou podporu pro prominentního oponenta komunistického systému, (nynějšího) presidenta Havla, Jakeš řekl: "Je to výsledek disorientace a strachu."

ZPRÁVY

■ PHNOM PENH, Kambodža —

Partyzáni Khmer Rouge stříleli min. týden na helikoptéru Společnosti národů, která dohlížela na udržování míru, a zranili australského důstojníka armády UN v Kambodži, podle vojenských zpráv.

Byl to první útok na personál Společnosti národů od 10. listopadu, kdy Společnost národů tam poslala vrtulníky, aby dohlížely na dodržování mírové smlouvy po 13ti letech občanské války.

■ NEW YORK, USA —

Dopravení 14,000 vojáků do Jugoslávie k udržování míru bylo odloženo kvůli snaze snížit náklady na toto posláni, jak řekli diplomaté a úředníci Společnosti národů.

Jeden starší důstojník řekl, že když zástupci Spojených států, Francie a Británie viděli, že navržená armáda o 14,000 vojáků by stála \$634,000 000. zarazili se. Od těchto tří národů se totiž očekává, že zaplatí největší podíly. Částečnou příčinou obav Bezpečnostní rady je, že musí také udržovat podobnou misi v Kambodži nákladem \$1.9 bilionů.

Americký vyslanec Thomas Pickering, který v únoru předsedá Bezpečnostní radě řekl, že umístění všech udržovatelů míru bude záviset na snížení nákladů. Západní reprezentanti doufají, že budou moci náklady snížit blíže k \$400 milionům, částečně vyloučením některých vydání, určených na stavbu ubytování vojska? Asi \$132.3 milionů. Říkají, že by se mělo použít existujících kasáren a hotelů, a že by také mělo platit Chorvatsko a Jugoslávie.

Spojené státy platí asi 31% celkového nákladu na udržování míru. Odhaduje se, že jejich podíl na operacích v Kambodži a Jugoslávii bude asi \$630 milionů. Podíl Británie se odhaduje asi na \$200 milionů.

■ WASHINGTON, USA —

Ostré zvýšení počtu lidí, žádajících o požitky z nezpůsobivosti pod Social Security způsobilo rezervu (nedodělky) 800,000 případů a čekací lhůty až do tří měsíců.

Při zpomaleném hospodářství a stárnoucím obyvatelstvu, zvyšujícím počet aplikantů, Bushova administrace předpovídá, že "nedodělky" by mohly stoupnout na 1.4 milionu případů kolem roku 1993, s čekací dobou až sedm měsíců.

Telefonní číslo bezplatné "hot line" 1-800-772-1213 je malou pomocí. Statistiky Social Security ukazují, že toto číslo bylo "busy" ve čtyřech z pěti případů během špičkových dnů začátkem ledna, což je tradičně nejpilnější měsíc této agentury.

Aby zaměstnanec mohl kvalifikovat pro podporu v nezpůsobivosti k práci, musí být mentálně nebo tělesně natolik poškozen, že nemůže dělat podstatnou práci za plat. Je nutné, aby tento stav trval, podle očekávání, alespoň jeden

Podporu od Social Security dostává asi 4.5 milionů neschopných a jejich rodin. Protože je tendence, že neschopní jsou starší lidé, Kongres se obává, že zvýšený počet žádostí by mohl být trvalý, a že je tomu tak následkem stárnutí generace, ve které byl neobvyklý počet nově narozených dětí, t.zv. Baby Boom.

Czechoslovak Daily Herald DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935
Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (In US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$30.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$28.00	6 months \$55.00	\$33.00
12 months \$80.00	\$50.00	12 months \$99.00	\$60.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zasláné články. Zasláné rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS in US Dollars

3 months \$ 45.00	\$26.00
6 months \$ 84.00	\$45.00
12 months \$150.00	\$78.00

Začíná soudní řízení s bývalým členem STASI

Patrick Kelley
Washington Inquirer, 21. února 1992

Byl obviněn z vraždy dvou policistů v r. 1931, kdy jako mladý komunista se chtěl pomstít za vraždu jednoho člena strany. Byl shledán vinným z vraždy prvního stupně, ale zběhl do Sovětského svazu. Během svého 33-letého úřadu jako hlava Stasi, který nastoupil v r. 1956, potlačoval vyšetřování a rozkaz z roku 1934 k svému zatčení.

Argument obhájce byl, že důkazy žalobce se opírají o soudní řízení r. 1934 nacistického režimu proti partajním spolupachatelům Mielkeho, z nichž mnozí byli mučeni policií SS, bezpečnostní policií Gestapa. Právní zástupce Mielkeho žádal, aby soudní řízení bylo odvoláno, protože "zločiny se udály příliš dávno a důkazy žalobce byly nepřijatelné a někdy padělané."

Berlíňští státní žalobci myslí, že mají "silný případ", ale mnozí východní Němci věří, že případ je příliš vzdálený, vzhledem ke zkušenostem v nichž Stasi často porušovala lidská práva.

Jiné zločiny, které Mielke údajně spáchal proti občanům Východního Německa, když byl komandantem Stasi, jako nařízení stílet na uprchlíky do západních států, budou souzeny později.

Erich Mielke, 84-letý dřívější šef Stasi, východoněmecké tajné policie, bude souzen z obvinění, spojených s jeho komunistickou činností. Je nejstarším členem vedení komunistické strany, který bude postaven před soud.

CHICAGO

Poslední kongresman, který bude ještě stát v 3. okrese 17. března vyhraje v demokratických primárních volbách, ale reprezentanti William Lipinski a Martin Russo pokračovali v neděli ve své kampani, snažíce se porazit jeden druhého, ohledně zrušení instituce Small Business Administration (Administrace pro malé obchodníky a výrobce).

Russo a Sen. Bill Bradley (D-N.J.) jsou společnými podporovateli zákona, kterým by se administrace zrušila a některé její zodpovědnosti by se převedly na Departmenty obchodu a obrany, čímž by se ušetřilo \$2 biliony ve federálním rozpočtu.

Lipinski pokračoval v protiútocích, které charakterizovaly kampaně tohoto "incumbenta," postavil se před malý výrobní podnik blízko letiště Midway, Cimino Machinery Corp., 5958 S. central Ave., aby dramatisoval svůj protest proti návrhu Russo-Bradley.

Se státním pokladním po boku, aby ho doporučil, Lipinski prohlásil, že zákon, který Russo navrhuje, je "hrozný omyl."

"V hospodářské krizi bychom měli malým podnikatelům pomáhat víc, ne méně," řekl Lipinski. "Poslední věc na světě, je zrušovat vládní instituce, které zlepšují hospodářství."

Lipinski řekl, že navržený zákon ukazuje, že Russo nezná potřeby svého okresu.

4. března 1992

Denní Hlasatel 3

Srbové udržují blokádu silnice, vedoucí do Sarajeva, hlavního města republiky Bosna-Hercegovina. Srbové, kteří tvoří třetinu obyvatelstva Bosny, jsou proti nezávislosti. Chtějí zůstat v jugoslávské federaci.

Africký národní kongres (ANC) zaplatí 700 tisíc dolarů za sbírání peněz.

Africký národní kongres (ANC), organizace Nelsona Mandely v Jižní Africe, najal dřívějšího delegáta D.C. do Kongresu Waltera E. Fauntroye, aby pro něj sbíral peníze ve Spojených státech. ANC se snaží dosáhnout kontroly vlády Jižní Afriky zatímco tvrdil, že jeho cílem je skoncovat s apartheidem. Je silně ovládnut komunistickou stranou Jižní Afriky.

Fauntroy dosáhl vynikajícího politického postavení v USA jako vůdce Christian Leadership Conference v letech 60tých. Později sloužil jako delegát do Kongresu bez hlasovacího práva za D.C. (District of Columbia), částečně během doby, kdy Marion Barry byl starostou tohoto distriktu.

Podle "The International Reports: Early Warning (EW)" zápisy ukazují, že Fauntroy and Associates (WEFA) obdrželi \$230,000 za dobu od 10. října 1991 do 10. ledna 1992, a dostanou ještě dalších \$470,000 do října 1992.

EW oznámilo, že \$230,000 je "free and clear" pro WEFA, ale že \$470,000 bude zapláceno z peněz, které pro ANC sebere WEFA. Fauntroy a Spol. (WEFA) nezaručili, že seberou určitou částku, ale že použijí co největšího úsilí, aby pomohl ANC získat \$2 miliony do 10. února 1992, a \$5 milionů do podzimu.

Mluvčí za EW (Early Warning) řekl, že není jasné, zdali peníze, odhlasované Kongresem pro ANC skrze Agenturu pro mezinárodní vývoj budou započteny do základu pro vyplácení komisi. Fauntroyova firma má první právo na sebrané peníze, proto bude muset nashromáždit více než \$700,000 než ANC uvidí alespoň deset centů.

WEFA dala svůj příslib, že pomůže Africkému národnímu Kongresu uskópsit kontroverzní "South Africa Now" program — program

zpráv PBS (Public Broadcasting System), který byl označen jako natollik tendenční, že jej některé stanice PBS přestaly vysílat.

Doklady, předložené Departmentu spravedlnosti k registraci Fauntroyovy firmy jako agenta a lobyisty, definovaly činnost firmy pro ANC jako "strategické plánování, analýzu a poradní činnost, dělání ústních a psaných kontaktů...k vysvětlení zájmů ANC a sociální příspěvků pro ANC...pomoc při organizování a koordinování podpory pro postavení a zájmy ANC...a umožnění vývoje obchodu a navazování hospodářských styků, včetně programů k

POTŘEBUJETE

koupit, prodat, pronajmout,
hledáte či nabízíte zaměstnání?
Hledáte seznámení?

Volejte přímo naše. odd.
MALÝ OZNAMOVATEL
Classified
749-1891 nebo 749-1898

ubytování, vzdělání, zdravotní péče a jiných výhod pro znevýhodněné Jihoafričany."

Ondruš a syn

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří, hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic, soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen, sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří z dakronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy. Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky i anglicky. Máme 56 letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Navštivte nás
6533 W. Cermak Rd. Berwyn Ill.
484-1700

PŘIJDETE NA

ČESKÉ DIVADLO

SPONSORUJÍ

SDRUŽENÉ ČESKOSLOVENSKÉ ORGANISACE V CHICAGU

MYSLIVECKOU VESELOHRU

"PRACH A BROKY"

V NEDELI 8 BŘEZNA 1992 2:00 P M

SOKOL BERWYN

6445 27TH PLACE, BERWYN, IL.

PO DIVADLE VEČERE S TANCEM

INFORMACE: 484-5950

Konec švédského modelu...

V posledních letech to ve švédském modelu skřípe. Vzrostly prudce mzdy, což bylo podporováno nedostatkem pracovních sil; tím se snížila konkurenční schopnost švédských podniků, které 35 % produkce vyvázejí. Inflation, podpořená též reformami daňového systému, dosáhla loni 10 procent. Hrubý národní produkt v tomto roce dokonce poklesl. Nedaří se zvyšovat produktivitu práce, denně chybí v práci až 26 procent zaměstnanců. Státní sektor, jeden z pilířů švédského modelu, se stal přebujelým. Zaměstnává na 33 procent praceschopného obyvatelstva Švédska. Centrální vyjednávání o výši mezd již nefunguje — jednání se vedou nyní pouze na úrovni podniku, nejvýše na úrovni resortu. Výsledkem je zvyšování mezd a — inflace.

Podle průzkumů veřejného mínění se švédští voliči chystají ve volbách, které se mají konat v září, vyslovit rozsudek smrti nad švédským hospodářským modelem. Sociální demokráty, které od roku 1930 volilo vždy více než 40% všech voličů a kteří vládli Švédsku za posledních 53 let od první světové války po 52 roků, hodlá volit pouze 30 procent voličů. Především mladí jim nedůvěřují. Jen pětina voličů mladších třiceti let by jim dala svůj hlas. Ani u dělníků by nedostali více než 40 procent hlasů.

Od přijetí do Evropského společenství si Švédsko slibuje větší odbyt svých výrobků, neboť se mu bez jakýchkoli omezení otevřou trhy jednotlivých členských států. Otázkou ovšem zůstává, zda jeho výrobky budou schopné konkurence. Noviny Svenska Dagbladet k žádosti o přičlenění Švédska k Evropskému společenství suše poznamenaly: "Je to jedno z největších salt mortale v poválečné švédské politice: O švédské neutralitě se najednou vůbec nemluví. Náměstek švédského ministra zahraničí Pierre Schori to charakterizuje slovy: "Neutralita byla stejně pozůstatek z dob studené války, který nyní můžeme zahodit!" Po zhroutilí se komunistických systémů v zemích střední a východní Evropy odpadla i potřeba třetí cesty mezi komunismem a kapitalismem.

Švédsko pozbylo svou úlohu jakéhosi předvoje reformovatelného komunismu či socialismu, vzoru, který by mohly následovat komunistické státy ve východní a střední Evropě, pokud by v nich došlo k reformám typu Pražského jara: k přechodu od direktivního socialismu k více či méně sociálně demokratickému systému.

Tato představa, jak je známo, nevyšla. Země, které se zbavily komunistického jha, zběhly do tábora kapitalismu.

Některé prvky švédského modelu jsou příkladné a pro západní Evropu přínosné. Například péče o matku a dítě. Dětská úmrtnost ve Švédsku dosahuje pouhých 6,6 promile, což je světový rekord. Mateřská dovolená, kterou může nastoupit i otec dítěte, obnáší 360 dní. Je-li dítě do 12 let nemocné, může jeden z rodičů o něj až 60 dní v roce pečovat, při plné nemocenské. V nutných případech až 120 dní v roce.

Roční hospodářský růst vykazovalo Švédsko v šedesátých letech nejvyšší v Evropě. Nyní spadlo do druhé desítky států. 56 procent švédského hrubého sociálního produktu pochází z daní, což kontrastuje se zeměmi Evropského společenství, kde je to kolem 40%. Na rozdíl od třetiny všeho praceschopného obyvatelstva Švédska, zaměstnaného ve státním sektoru, pracuje ve státních sektorech zemí ES necelých 20 procent praceschopných obyvatel. Švédsko je považováno za zemi, kde nejvíce zrovnoprávnili postavení ženy ve společnosti: 84% všech žen mezi 20 a 64 lety má zaměstnání ve Švédsku! Negativní stránkou této emancipace je zaměstnanost obou manželů, neboť díky vysokým daním jeden plat nestačí na udržení životního standardu. Daň z přidané hodnoty, známá také v Německu pod názvem Mehrwertsteuer, ve Švédsku ve výši 25%, dělá ceny v restauracích nepřístupnými většině obyvatelstva a enormně zatěžuje i prodejní ceny ve velkých supermarketech. Švédští zaměstnanci vedli v Evropě v dnech zameškaných kvůli nemoci — průměrně chyběl každý 26 dní v roce v práci. Teprve poté, co se nemocenské dávky za první tři dny nemoci snížily ze 100 na 75% čistého výdělku, se zdravotní stav švédských zaměstnanců rázem zlepšil. I když nezaměstnanost ve Švédsku je jedna z nejnižších v Evropě — 2,1 procenta, domnívají se odborníci, že při započtení tzv. skryté nezaměstnanosti stoupne na 5,5 procenta a dosáhne tak evropské úrovně. Ředitel švédského Průmyslového spolku Magnus Lemmel vidí vyhlídky švédského hospodářství takto: "Švédská ekonomika se v současnosti nachází v nejhorším poklesu od druhé světové války."

Stoupá zločinnost, především ve velkých městech; již dlouho dosahuje úrovně zemí Evropského společenství. V některých čtvrtích hlavního města Stockholmu se staří lidé neodvažují po setmění na ulici. Jak dramaticky se změnilo sociální klima ve Švédsku dokumentují čekací doby na nutné operace v nemocnici. Pacient je odkázán na přidělenou nemocnici; volný výběr nemocnice, jako je například v Německu, prakticky neexistuje. Kliniky a nemocnice svojí kapacitou nestačí a to se projevuje na čekacích dobách. Podle časopisu Landstings Varlden museli pacienti ze Stockholmu a Landu se šedým zákalem čekat na operaci až dva roky od její indikace. Se stejným šedým zákalem mohl pacient, který bydlí na sever od města Härnosand, již za čtyři týdny čekání na operační stůl. Podobně je tomu i u ostatních nemocí. Na operaci srdce se musí v Göteborgu čekat 56 týdnů a v nepříliš vzdáleném Lundu jen 6 týdnů. Na endoprotézu kyčelního kloubu se v některých oblastech musí čekat až dva roky, v jiných to stihnou do šesti týdnů. Právo zvolit si lékaře a nemocnici mají teprve lidé s vysokými výdělky, kteří smějí být soukromě nemocensky pojištěni. Ještě horší stav panuje ve švédských domovech důchodců. V zemi rapidně klesá ochota k sociální solidaritě, hlavně mezi

mladou generací. Chce mít nejen více peněz, nýbrž i svobodu volby

čehokoliv. S tím se pojí také menší tolerantnost, projevující se i proti cizincům. A to v zemi, kde téměř každý sedmý švédský občan mezi 16 a 74 lety je naturalizován, nebo se tam z ciziny přistěhovali jeho rodiče. Podle průzkumu veřejného mínění jsou Švédové obzvláště zaujati proti přistěhovalcům muslimského vyznání — více než polovina dotázaných považuje omezení přistěhovalců cizinců-muslimů za správné či velmi správné.

Poznámky Japonska by mohly...

čtvrt bilionu dolarů.

Argument pro veřejnou televizi býval, že vysílá programy, které nejsou na komerčních sítích. Tento argument je nyní těžko prosaditelný, kdy kabelová síť nabízí alternativy.

Ale ačkoliv i nadále podporují prodej korporace pro veřejné vysílání PBS (Corporation for Public Broadcasting) soukromému sektoru, musím také dát kredit sérii Frontline na veřejné televizi za vysílání tohoto expozitivního programu Losing the War with Japan, který jasně obviňuje Japonce z provozování "kořistnického kapitalismu" proti Americe. Dokumentář nebylo možno vysílat na komerční televizi pravděpodobně proto, že komerční a kabelové sítě se obávaly, že by možná urazily průmysl, který inzeruje japonské výrobky.

Tento program je ořesný. Gil Ferguson, člen shromáždění státu Kalifornie jej nedávno předvedl při občanském fóru (citizens forum); očekával, že přijde asi 25 lidí, a místo toho se na film přišlo podívat 500.

Dokumentář začíná filmem o projevech ve Spojených státech 4. července 1991, věnovaných oslavě brilantního vojenského vítězství nad Saddamem Husseinem. Vyprávěč řekl: "Spojené státy bojují v jiné válce, ve válce, na kterou nebyly připraveny, ve válce ve které prohrávají." Tentýž bod, ale jiným způsobem zdůrazňuje profesor Chalmers Johnson z Kalifornské university v San Diego, když řekl: "Studená válka je u konce, a Japonsko vyhrálo."

Jedním z ústředních charakterů programu na veřejné TV, Al Pace, prezident společnosti Variety Stamping, společnosti, která vyrábí automobilové součástky, zkrachoval, když se stal terčem Japonců pro eliminaci. "Potřebujeme Desert Storm pro americký průmysl," řekl Pace.

Dokumentář poukázal na to, že v Americe je oddělen obchod od státu; průmysl nemůže záviset na pomoci vlády. Skutečnost je taková, že vláda se stále více stává nepřitelem obchodu. Průmysl musí bojovat proti vládním nařízením a vysokým daním, aby zůstal naživu.

Avšak v Japonsku průmysl a vláda pracují společně jako kartely, jejichž cílem je nejen vyhrát, ale také vyhanat konkurenci "out of business." V Japonsku také společnosti pracují společně a jsou spojeny jako články "koorporační rodiny," čemuž říkají keiretsu.

Jedna japonská strategie je "dumping," neboli prodávání výrobků "pod cenou" — pod výrobními náklady. To umožňuje japonským firmám získat "mafijní" podíl a vyhanat americké firmy z obchodu. Dokumentář ukázal, že americké firmy, bojující s dumpingem musejí projít zdlouhavým procesem; nejdříve musejí dokázat, že dumping existuje, a pak dokázat, že jsou jím poškozeny. Japonské firmy bojují proti obvinění mocným americkým talentem, který najímají. Profesor Johnson řekl: "Jestli jste americký business v průmyslu vysoké techniky, soutěžící s Japonci, jste "in the business of going out of business."

Následky pro naši národní obranu jsou osudné. Michael Sekora, bývalý státní úředník Defense Intelligence Agency řekl, že než převládla ideologie "volného trhu," měly Spojené státy "Project Socrates," který identifikoval a chránil technologii, kritickou pro národní obranu. Řekl toto: "Nenašli jsme ani jednu společnost, (označenou jako) Fortune 500, kterou by byli Japonci nenapadli!" Dodal, že dokumenty japonských společností dokonce používají vojenského žargonu, jako je fráze "frontal assault" (napadení zepředu), když popisují namíření na cizí konkurenty jako na terč vyhlazení.

Dokumentář sděluje, že "mnoho z nejkritičtějších součástí" v našem vojenském vybavení v Perském zálivu bylo "made in Japan" — vyrobeno v Japonsku.

Tento dokumentář veřejné televize by měl být budíčkem tímtež způsobem, jako nás upozornil Pearl Harbor na útočné úmysly nepřátelské cizí moci. Odpověď však není v "bashing Japonska," nýbrž v průmyslové politice naší vlády.

Vláda by měla pomáhat "businessu," ne škodit mu. Není žádného důvodu, proč by se administrace a Kongres nemohli spojit a provádět politiku daňových incentív a opatření peněz pro výzkum a vývoj, aby se americký průmysl a obchod udržel na nohou.

In ancient times, some Europeans believed snow was caused by an old woman shaking feather pillows in the sky.

Chabarovska spatřil asi tucet Američanů. Jiný propuštěný japonský zajatec mluvil dokonce s jedním důstojníkem amerického letectva ve vojenské nemocnici severně od sibiřského města Magadanu. Americký důstojník mu sdělil, že byl sestřelen v roce 1951 při letu nad Japonským mořem, obviněn ze špionáže proti Sovětskému svazu a odsouzen k 25 letům vězení.

V roce 1956 požádalo americké ministerstvo zahraničí sovětskou vládu o vysvětlení, co se stalo s posádkou onoho letounu B-29, a také s posádkou letadla amerického námořnictva, sestřeleného v roce 1950 nad Baltským mořem. Podle tajné zprávy amerického ministerstva obrany z téže doby, se mohlo nacházet v sovětském zajetí až 33 mužů z posádek sestřelených amerických letadel. Tehdy, uprostřed studené války, to Sovětský svaz popřel. A tento stav trvá dodnes.

Ostatně Američané byli vězněni v sovětských pracovních táborech již dříve. Od Velké říjnové revoluce do roku 1921 se ocitla v sovětských vězeních více než stovka Američanů z řad organizátorů potravinové pomoci Spojených států hladovějícímu Sovětskému svazu. Koncem druhé světové války upadlo na 15 tisíc Američanů do sovětského zajetí, když Rudá armáda osvobodila tábory s válečnými zajatci v nacistickém Německu. Většina z nich byla repatriována. Po skončení války v Koreji sestavilo spojenecké velení listinu se jmény 952 amerických vojáků, kteří nebyli jako váleční zajatci vráceni severokorejským komunistickým režimem. Úředníci z amerického ministerstva obrany se domnívají, že většina z nich zahynula ve vězení. Výčet uzavírají případy unesených amerických vojáků a důstojníků v Berlíně, ve Vídni, když tam byla sovětská okupační správa, a na hranicích s Československem. Ne nadarmo zakazovaly velké tabule v bavorském pohraničí přístup americkému vojenskému personálu do vzdálenosti menší než jeden kilometr od československé hranice. Do vesnic, ležících v bezprostřední blízkosti hranic nesměli vjíždět. A tyto tabule tam stojí dodnes.

Bývalý Sovětský svaz v rámci uvolnění mezinárodních vztahů již předal Japonsku, Německu a Francii seznam vězňů z těchto zemí, kteří se během druhé světové války, a bezprostředně po ní, ocitli v táborech GULAGu. V archívech sovětského ministerstva vnitra a KGB se nalézají dosud tajné seznamy vězňů, kteří prošli tábory GULAGu, nebo zde zemřeli, včetně protokolů z jejich výslechů. Ruský spolek Memorial, usilující o objasnění všech zločinů stalinské éry, požaduje zpřístupnění všech těchto záznamů o vězňích GULAGu, a to jak sovětských, tak i cizích.

NEDŮVĚŘUJTE SVÉ VLÁDĚ...

myslitelů", kteří skutečně jsou spojeni nedůvěrou v americkou vládu a jiné vlády. Tento žurnalista je asi příliš mladý, aby si mohl pamatovat Thomase Jeffersona, který řekl: "Věčná ostražitost je cenou svobody." Stačí si vzpomenou, že nedůvěra k vládě nám dala "Checks and balances", a Zákon práv (Bill of Rights).

My z Randolphova klubu zamítáme dvojí dědictví Franklina Roosevelta: dědictví "welfare state" (státu veřejné podpory) a "warfare state" (válečného státu), které definovaly liberalismus a konzervatismus po více než jednu generaci. V americké politice, když nepřijmete jedno, očekává se, že přijímá to druhé. Ale v praxi se tyto dva "státy" navzájem udržují. Jejich přívrženci se obvykle nějak dohodnou na rozpočtu a zbytek nás to platí.

Během Studené války jsem byl ochoten s tím ujednáním žít, s předpokladem, že když komunismus se rozpadne, vrátíme se k normální politické existenci, která je definovaná americkou konstitucí. Že uzavřeme většinu naší obrovské vojenské výroby, a konzervativci se budou moci soustředit se svou energií na uvedení Konstituce do původního stavu — ne jenom v jejím "původním záměru", ale i v jejím jednoduchém významu — zmenšením celé vlády.

Ale místo toho "smrti" sovětského komunismu rychle následovala invaze Panamy a válka v Zálivu. Očekávalo se, že všichni loajální Američané toto budou podporovat, a také jiné vojenské akce, které v budoucnu bude americká vláda prosazovat.

V jistém okamžiku se rozumný člověk zastaví, přestane mávat vlajkou, a podívá se na skutečný svět. A jak můžeme pozorovat, faktem je, že americká vláda posílá vojsko do zahraničí s pozoruhodnou pravidelností, již od španělsko-americké války. Kolik je dost? Kdo může tento militarismus poctivě nazývat "obranou"? Od války 1812 nevstoupily žádné cizí vojenské jednotky na naši půdu, zatímco americká vláda poslala vojsko do tuctů jiných zemí.

Rozumím argumentům pro tyto akce: různí se ve věrohodnosti. Ale vzor, který kreslí, je velice podezřelý. Když to vše sečteme, dělá to dost krvavý záznam. Nevím kdy, nebo kde příští válka bude, ale nebude to trvat dlouho a nebude to zde.

V očích některých konzervativců a obzvláště neokonzervativců Wall Street Journalu, říkat takové věci je politicky nesprávné — nebo, jak by oni řekli "antiamerické". (V zámoří, Journal považuje kohokoliv jako za antiamerického, kdo nechce mít americké vojsko ve své zemi.) Je mi to velice líto. Nazvěte mě bolševikem, jestli chcete, ale s podotknutím, že jsem bolševik, který je pro přírodní zákon, omezenou vládu a volný trh.

Dále, je-li tomu tak, pak mi nezbyvá mnoho v politice výběru. Co nám ke konci zbývá, je výběr mezi znovuzvolením bláznivého "patricije" s třetím z bratří Smothers za partnera, nebo jej nahradit nějakým zbyvajícím socialistou, který je schopen udržet svou bývalou přítelkyni

Adéla ještě nevečeřela, ale "soudruzi" žerou kde se dá!

Ing. Jaromír Thuma

"Adéla ještě nevečeřela." Docela slušný a humorný český film. Stačilo zahrát Mozartovu ukolébavku a Adélka dostala chuť. Bez té muziky byla docela hodnou a neškodnou květinou. Jak však hudba zazněla, Adélka zamlaskala a vrhla své žravé šlahouny na cokoli, co jí zavonělo masem, ať to byla tyč salámu, nebo živý tvor...

Po shlédnutí tohoto něžného sci-fi se někomu může zdát, že taková žravá rostlina by byla pro lidstvo strašným neštěstím. Adélka by však byla neškodnou hříčkou přírody ve srovnání s lidmi postiženými zhoubným virem bolševismu! Ti ani nepotřebují hudbu a chuť něco shltnout mají. A hltají. Co se dá a kde se dá. Zazní-li pak odněkud, třeba i hodně zdáli, jejich milovaná INTERNACIONÁLA, jejich žravost nabývá přímo monumentálních rozměrů. A nikdy se nestane, že by byli plně nasyceni...

Nevěříte? Stačí zajet třeba do Československa a trochu se porozhlédnout kolem. Není dnes u nás výnosného koryta, aby se kolem něho nemotal nějaký "soudruh"... A jak si ho dokáže urputně bránit! Aby si třeba někdo trochu neulízl...

Babky důchodkyně se rozmýšlejí, díky pseudoekonomické reformě geniálního zločince Klause, zda koupit celou půlku chleba, nebo jenom čtvrt... Ve stejné době převlečení bolševici — nyní nejaktivnější demokraté — ruku v ruce s pseudopolitickými podvodníky z CHARTY, podporováni zmateným prezidentem HAVLEM, maskují své podivně nabyté milionové úspory při stejně podivných aukcích...

Prodejní parlament, za aktivní pomoci ex-komunisty obsazených vlád, odhlasovává zákony, které nejsou ničím jiným než kamufláží skryté podpory starých struktur. Restituci postavil na hlavu, pomocí lustračního zákona, ruče doplněného právem udělování výjimek pro ministra vnitra a ministra obrany (umožňujících jim zákonně zachovávat v aparátu uvedených ministerstev jakékoliv zrůdy bolševické minulosti), podle potřeby překroucenými paragrafy likviduje každého, kdo se odváží proti havlovské pseudodemokracii říci slovo...

Řekněte, kam se na naše "chudáky soudruhy" hrabe Adéla?

zticha během kampaně. Tento rok nebude hlasování o Konstituci.

Ale proč bychom se měli nechat omezovat ubohým výběrem, který nám náš systém dvou stran předloží? Konzervativci mají lepší věci k zachování než je rozpočet Pentagonu, jenom kdyby si to uvědomili.

Politika je svou povahou pátrání po menším zlu, a v tomto světě se nedá očekávat dokonalost. Ale s tímto systémem není něco v pořádku, když se menší zlo stává stále větším. — Přeložil Carl Hodek

First National Bank of Cicero

The Foundation of a Solid Community.

CALL ON US! 780-5000

Serving Our Community
Since 1921

- 24 Hour Cash Station®
- Two Locations
- Free Parking • Drive-Up Banking
- Complete Trust Services Available

A PINNACLE BANK

6000 West Cermak Road, 2500 South Cicero Avenue,
Cicero, Illinois 60650, Phone 780-5000, Member FDIC

Milý Kájo!

Srdečné pozdravy Tobě a celé Tvoji rodině od celé mojí rodiny již s přáním k nadcházejícím svátkům Vánočním s přáním všeho dobrého i do Nového roku 1992. Děkuji za milý dopis a budu se snažit Tobě vyhovět, zvláště pak s téma novinama. Jaká je u nás dnes situace nemusím snad prezentovat. Všechno se podstatně zhoršilo, nejen po stránce sociálního zajištění lidí, jejich životní úroveň, která klesá až na dno únosnosti a když si lidé berou životy tak je to zlé. Naši mocní vytvořili propastné rozdíly mezi nimi a celým národem. Nikdo jim již nevěří, kuponová privatizace je podvod na celém národě, oni skupují akcie, které budou prosperovat a lidu nabízí ty, které zkrachují. Slovinci tvrdošijně usilují o odtržení, vládní schůzky, kterých již bylo bezpočet vůbec nic neřeší, zasedání opouštějí před kamerama s úsměvem a lživými závěry. Pořádají jim vyhovující "chlastmanévry", jezdí si po světě jen do vlastních problémů a těch jsou celé hory se jim nechce. Ty, které řeší jsou polovičaté a mnohdy nesmyslné. Velice u nás bují čachrování se státním majetkem, vrácení majetku církvi a hlavně pak aristokracii a pro mnohé, kteří opustili vlast před minulým režimem a jejich majetek byl rozkraden, není ani slova omluvy. Lustrační zákon je komedie, nepostihne ty, kteří by to zasloužili, protože ti mají na vysokých postech stále svoje partajníky. Privatizace slouží jenom komunistům, protože ti si nakradli a lehce při aukcích našince odovznají. Připravované referendum bude pouze z nouze ctnost a připravované "nové" volby budou jen pokračováním toho starého. "Naši" mocní si upevňují svoje pozice rodinnými klany, hlas národa vůbec neberou na váhu. Policie je slabá a líná, zločinnost roste, drogy jsou dnes u nás "hitem" a prostituce ovládla kulturu národa a cizinecký ruch. Dokladem toho je otřesný případ z Leopoldova. Ovoce nesmyslné amnestie presidenta a demokratické úpravy ve vězeňství, dík pí. Burešové jsou již na světě. V "ekonomii a státním hospodaření" vynikají pánové Klaus a

Pokračování na str. 7

KONGRESMAN LIPINSKI

Berwyn, Ill. (The Life) — Kongresman Lipinski (D-III. - 5. District) otevřel kancelář pro svou kampaň na 2205 Ridgeland Ave. Úřední hodiny budou od 10 hodin ráno do 8 hodin večer od pondělka do pátku, a od 10 do 1 hod. odpoledne v sobotu, pro každého, kdo by chtěl dostat nápisy do výkladních skříní nebo do oken, knoflíky nebo různý jiný materiál k propagování kampaně Lipinského, který kandiduje v primárních volbách 17. března proti demokratickému kolegovi nyní v úřadě (incumbent), Marty Russo (v starém 3. distriktu), v novém třetím distriktu. Chce-li se přihlásit za dobrovolníka-propagátora, zavolejte Raymonda Drishe nebo Louise Regana, tel. 788-3844.

ALOIS JIRÁSEK

HISTORICKÝ OBRAZ

NA DVOŘE VÉVODSKÉM

Pokračování z min. čísla

Přijdou princessy, Mařenka! Byl by raději někam se schoval, ale paní principálová držela ho jako na provázku.

Zpráva, že princessy navštíví dům učitelův, byla neočekávaná, proto způsobila nemalé pohnutí, ač návštěva tato nebyla nic neobyčejného. Kdykoliv vévoda na zámku Náchodském meškal, přicházely jeho dcery nezřídká dolů do města sousedské domy navštívit. Letos nebyly dosud nikde, první návštěva svědčila panu učiteli. Rozhodla o tom princessa Johana.

Tak hned, jak děvče oznámilo, vrchnost nezavítala. Učitelka nabyla dosti času, aby vše na uvítanou připravila. Všecko se lesklo, jako za doby sváteční; stoly pokryty jsou novými ubrusy, na Mařenčinu výbavu chystanými. Paní Bětuška v nedělních šatech vyhlížela z okna, regenschori v slavnostním kabátě s vážnými „nešporý“, šosy, netrpělivě přechlázela pomaloučku, potil se a klíčku svého bílého šátku omakával; Josífek někam zalezl.

„Už jdou!“ zvolala učitelka; manželé spěchali před domek, aby tak vzácnou návštěvu slušně a jak náleží uvítali.

Přišly jen dvě princessy: Marie a Johana. Laskavě pozdravující vstoupily do domu. Mlle. Laroche jaksi s pudy se kol rozhlížela. Vzadu za dámami kráčela Mařenka.

Vstoupily do parádního pokojíčku, učitelova to salonu.

Největší překážkou bylo, že paní Bětuška byla pouhá Češka a princessy pak jen něco málo česky uměly. Prostřednicí stala se Mařenka a regenschori, jenž všecko svou němčinu musil do hrsti vzít. Vévodské dcery takový hovor pomocí tlumočnicků bavil a nejednou zazněl zvonivý jejich smích, když samy některé slovo po česku dobře vysloviti nemohly.

Učitelka se stále omlouvala, a přece nabízela hostům nějaké občerstvení, k čemuž ji muž prudkým mrkáním stále vybízel, máje takové uctění za věc nezbytnou. Princessy konečně svolily, aby jim přednesla jahody před chvilku donesené, čerstvé, a Mařenka odskočila je připravit. Josífek zatím usedl do koutku na zahrádce před stavením. Před princessy se mu nechtělo, a přece by tak rád Mařenku viděl a s ní promluvil. Prve, když vcházely, viděla ho ve velké světnici, teď by měla dost času, aby na okamžik odskočila s ním promluvit. Kdyby jí na něm záleželo, sama by začala a aspoň slovíčko ospravedlnění pronesla. Kdyby byla nevinou, řekla by: „Josítku, je nedorozumění mezi námi,“ ale ona nejde. On se jí také nepoddá. Za chvilku však vstal a loudal se zvolna ke dveřím do síně vedoucím.

Hle, tu z tmavé komory, odkud příjemný chlad vanul, vyšla Mařenka. Zahlédnuvši Josífkou stála, držíc v pravici bílý talíř, plný čerstvých, šťavnatých jahod, v levé pak porculánovou, květy pěkně omalovanou konvici, plnou husté smetany. Proud světla ze zahrádky do šeré síně padající ozářil mladou dívku, jež na Josífkou se obrátila. Chtěl, zoživ ji, odejít, ale nohy jako by mu do země vrostly. Mlčel a čekal, až sama promluví. Než nestalo se tak, jen její jasné oko mluvilo. Když Josífek se s místa nehýbal a mlčel, obrátivši se rychle, zmizela ve světnici. Už tomu tak! Už ani nedbá, ani za slovíčko nestojí! A jak ty její oči divně naň se dívaly, skoro úsměšně, tak aspoň se Kořínkovi zdálo. Za všecku lásku! Mírná jeho krev se rozehřála.

Hosté, pobývše asi půl hodiny, odešli potom, provázeni uctivě se poroučejícím učitelem a jeho manželkou. Regenschori si upřímně oddychl, a hbitě sáhnuv po tabatěrce, nahradil si notným šňupcem dlouho postrádanou pochoutku.

„Žes to vydržel!“ smála se paní Bětuška. „Však jsem viděla, jak ti ruka zajížděla do nešporů pro drahou pikslíčku.“

„No však jsem se pamatoval. Člověk ví, co se před takovými hostmi sluší. Kterápak se ti, má manželko, líp líbila?“ a přitom čtverácky se usmíval.

„Vida, starého kocoura! Kam to až šilhá!“

„Princezna Johanka, to je děvče!“

„A jak Mařence přeje! Ale kde je Josífek? Zalezl jako sysel. Pane Josítku!“

Spomocník se neozval.

Zatím kráčely dámy na zámek. Johanka plná veselosti, div si nezatrlikovala jako skřivánek. Nebe bylo dnes jasnější, vše tak světlé a příjemné, radost kol se rozhlížet!

Vše se zdálo tak milým a krásným.

Mařenka přinesla od něho list, který princessa tajně a letmo přečetla. Oh, jak ji miluje, jak upřímně a horoucně to pověděl a se přiznal, že již dávno, cd toho okamžiku, kdy ji po prvé spatřil, vroucnou, hlubokou, ale beznadějnou láskou k ní zahořel, že k ní vzhlížel jako k hvězdě a k slunci. Domníval se prý, že je odsouzen do věčných mrákot beznadějnosti a žalu. Tu ona, anděl spásy, sama mu kynula. Jak jí blahorečil! Nakonec vyslovil růžemi a pozlátkem citovým obalenou myšlenku, jak by neskonale byl šťasten, kdyby mohl u jejích nohou pokleknout a v její jasnou, spanilou tvář pohlédnout.

List ozdobnou franštinou na čtyřech stránkách psaný neminul se s účinkem.

Teď odpočíval v líbezné skrýši jejích mladých řader. Těšila se zase na chvilku tiché samoty, kdy opět a opět jej přečte.

Mařenka byla v myšlenkách ještě doma.

Viděla Josífkou, jak vzdorně mlčí a přísně na ni hledí. Úsměv, kterýmž jindy jej ovládala, tentokrátě ničeho nezmožl. Skoro mu to lépe slušelo, než ta věčná jeho ochota a laskavost.

Jen aby nepověděl, že dala Arnoldimu psaní, toho se nejvíce obávala.

Stoupaly po schodech a blížily se k zámecké bráně. Princessa přemýšlela o přání Arnoldiho. Jak touží, aby s ní mohl mluvit! I ona by byla šťastna. Ale jak se s ním sejít?

XX.

O SAMOTĚ

Nový dvorní rada žádal vévodu za slyšcní a byl milostivě přijat. Vévoda Petr byl velmi laskav a delší chvíli s Arnoldim rozmlouval. Vzpomněl ještě jednou věřejšího výtečného výkonu na jevišti a znova lichotivě se vyslovil o umění Arnoldiho.

Pak se zmínil i o programu venkovské slavnosti.

Arnoldi byl velice překvapen, když uslyšel, že hlavní provedení svěčeno Hlasivcovi. Nicméně zakryl nelibost svou hladkou, usmívavou tváří, a v nitru popuzen jsa na tajemníka, oddaně a ochotně vůli Jeho Výsosti se odevzdal.

Zanedlouho potom stanul před paní vévodkyní, zcela již uzdravenou. Cítil, že tu jistější půda, bylo mu tu volněji, zvláště po přijetí nad obyčej laskavém, jakého se mu dostalo.

Vyslovil své díky za milostivou přízeň, když i ona jeho Dona Oktavia vzpomněla.

„Nuž, budete-li ještě toužit a naříkat?“ ptala se usmívající se vévodkyně.

„Jsem šťasten, dokud mi září paprsek přízně Vaší Výsosti.“

„Tedy do háje už bohyně volat nepůjdete?“

„Ó, šel bych, kdyby jen volání mé marným nebylo.“

„Aj, co byste ještě na ní žádal?“

„Chtěl bych se jí pokořit, poněvadž, jak já nchodný se domnívám, jest mně záštitou a ochranou.“

„Snad se vám zjeví —“

„Ó, pak bych zapomněl, v jaké výši ona nade mnou, jak já před ní snižen jsem, pak bych, kdyby mne i jistá záhuba zasáhla, před ní poklekl, i kdybych u jejích nohou — zemřítí měl.“

Za posledních těchto slov sklesl, jako vášnivým citem přemožen, před vévodkyní, a chopiv se její ruky, horoucně ji políbil.

Anna Karolina, hledíc na zaníceného, krásného muže, byla slovy jeho, tváří, zářícím zrakem uchváčena a smělym skutkem jeho překvapena.

Tvář, čelo i hrdlo zarděly se jí do temna, oko, vzplánuvší náhle zážehem vášně, hledělo na zanícenou tvář Arnoldiho.

Mdle se usmívajíc položila levou ruku na jeho rameno.

„Smělče!“ Mělo být přísným, ale znělo laskavě.

„Zhynu-li?“ zašeptal Arnoldi, dosud kleče, a pohled jeho očí, jež k vévodkyni povznesl, byl prosebný, oddaný.

„Vstaňte!“ znělo laskavě.

V předsíni ozval se hlas francouzské společnosti.

„Víte-li, co se s programem stalo?“ tázala se pojednou, zdánlivě opět klidná.

„Jeho Výsost, pan vévoda, odevzdal —“

„Ona dosud neurčená čísla —“

„Mají Vaši Výsost překvapit a svěřil je pouze panu Hlasivcovi.“

„Neteší vás to, není-li pravda? Však jsem již uvážila. Je to tak dobře, jen dostojí-li sekretář svému úkolu?“

Tato otázka byla vodou na mlýn Arnoldiho.

Pokračování na str. 7

„Výsosti, je velmi činný a podnikavý. Navrhuje také Jeho Výsosti, panu vévodovi, jak jsem slyšel, veliké reformy.“

„A jaké?“

„Aby roboty na všech panstvích přestala, aby sedláci stali se úplně svobodnými, od vrchnosti své neodvislími.“

„Toť něco neobyčejného! To nikde není.“

„Nikde, Výsosti, po celé říši, po celé Evropě, jedině ve Francii.“

„Toť revoluce! Dáti jim svobodu, aby se bouřili a zámky drancovali! Jeť zdejší lid, jak direktor sám pravil, velmi divoký a k bouřím náchylný.“

„Týž pán toužil také na to, že provedení těch oprav by také důchody velice zmenšilo.“

„Toť je ten člověk šílený!“

Vstoupila její společnice, francouzská šlechtična, nescouc v rukou noviny.

„Co nového, má milá?“ ptala se vévodkyně.

„Nový Journal,“ a položila noviny na stolek, nádherně ozdobený.

„Děkujeme vám,“ pravila vlídně vévodkyně Arnoldimu. „Ah, ještě něco. Která opera je nyní na programu?“

„Devin de village.“

Chvilí minula, co byl Arnoldi u veliké milosti propuštěn, a ještě hleděla vévodkyně na rytinu, kterou dnes „Journal des Dames et des Modes“ přinesl. Zdálo se, že na něžný, krvavým bujným mákem zdobený klobouček se zadívala. Než jinde bylo její myšlení. Viděla před sebou toho sličného zpěváka. Byl tak zanícen, ohnivý!

Za Kochanovým domkem rozkládala se stinná zahrádka. Nalevo ode dveří ze stavení do ní vedoucích stála dřevěná kolna s omšenu střechou, takže s cesty do zahrádky vidět nebylo.

Na drnové lavičce pod jabloní blízko domu stojící, odkudž byl volný rozhled po celé zahrádce, seděli k večeru Hlasivec a Kochan. Ve vrcholcích stromů chvěla se poslední zář zhasínajícího slunce.

Sekretář volněji oddychoval v tom tichém zákoutí; nehlídán seděl po boku starého muže, před nímž bez ohledu, upřímně hovořiti mohl, jenž pln účastenství slovům jeho naslouchal.

„Slepý mládenec“ seděl s tváří vyjasněnou po boku mladého muže, jenž byl synem Rozárciným a vlastencem tak horlivým a uvědomělým.

Hlasivec vyprávěl o své matce, pak dotkl se svých poměrů a zámyslů.

Když šíře líčil svůj návrh na osvobození lidu od roboty, zadíval se na Kochan a v tváři jeho zračilo se překvapení a radost.

Ale pak se zachmuřil. Tolikráte byl v životě svém zklamán, znal lidi i pány. Pochybnost opět se ho zmocnila. Nedalť se tak snadno krásnou nadějí opanovat a myslil, že mladík tento příliš doufá, a to — marně. Myšlenek svých nezatajil.

„Vévoda jest svobodomyšlný a dobrého srdce,“ odtužil Hlasivec. „Proud myšlenkový, jaký se z Francie rozšířil, i jej zachvátil. Ví, že přeje opravám a uznává, aby ve společnosti byly provedeny. Jmenovitě přeje lidu. Ztráta, kterou by snad utrpěl, kdyby návrh přijal, by ho neodvrátila. Je příliš bohat a nedychtí po všem. Vrchní a podobní budou všemožně proti návrhu pracovat a záštitu u vévodkyně hledat.“ Vypověděl šíře, jak se věci u dvora mají. Vyznal se také, že dívku, o kterou se Vrána uchází, miluje.

Najednou se Kochan hlasitě zasmál.

Posupným tím smíchem nemile překvapen, Hlasivec se zamlčel.

„Proč se smějete?“

„Že se vrchní o tu dívku uchází.“

„Samo o sobě by to bylo k smíchu; ale takto —“

„Je, ale zároveň —“ a tu se Kochan odmlčel.

„Bude to snad nebezpečné?“

„Nebude,“ pravil určitě „mládenec“. „On nesmí tu dívku si za ženu vzít.“

„Eliška bude pevná a věrná, to vím. Ale to jej tím více popudí.“

Hlasivec po chvíli obrátil hovor, vyptává se na poměry rolnictva panství Náchodského, kteréž Kochan dobře znal. Jmenovitě byl šerý a nepěkný obraz, v němž vylíčil vladaření vrchního Vrány:

„Je bez citu a bez ohledu. Všichni rychtářové, krom Rybnického svobodníka, jsou jeho loutky; žádný se neodvážá ani slovíčkem se opřít. Věřím, že by nerad povolil zrušení roboty. Přestal by panovat. Těžký to úkol, a obávám se — než stojí za to. Ó, kdyby se ti to zdařilo, Antoníne! Pánbůh ti požehnej!“ a „slepý mládenec“

srdečně stiskl Antonínovi ruce.

Tma se již v korunách stromů rozložila, když Hlasivec zamířil ze zahrádky k zámku.

Na zahrádce rozložil se černý stín, na trávu padla už dávno studená rosa; Kochan toho nedbal. Chvilí chodil zvolna pod stromy stezičkou sem a tam, až pak stanuv, zahleděl se k zámku, na vrchu do šera nočního se vypínajícímu.

„Tam se tedy sejdem! Nedám tě — v jednom najisto zvítězíš!“

XXI.

PRVNÍ SRÁŽKA

Druhého dne okolo desáté hodiny vstoupil vévoda Petr do pracovny, kdež Hlasivec už od rána pilně psal. Tajemníkovi bylo s podivením, že tak záhy přišel, a zároveň mu neušlo, že vévoda je vážně tváře. Ten list, kterýž chlapec vrchnímu odevzdati měl, dost účinkoval. Dával v psaní tom správce jednoho ze dvorů vévodských vrchnímu zprávu, že ve vsi ke dvoru patřící podivný ruch se rozmáhá. Toužil na to, že sedláci, chalupníci i podruzi neradi robotu vykonávají, že se dají nutit, mnozí pak vzpírají se, udávajíc, že jim počet robotních dnů rozmnožen, s tím že se nespokojí, ano hrozí, že nyní si na zámek dojdou, a to ne k panu direktorovi, ale k samému vévodovi. Mnoho ještě jiného, a to na poddané neslušného prý mezi sebou hovoří a na urbář se odvolávají. Původem všeho toho, jak správce udával, je prý Rybnický svobodník, od něhož všechny ty rozumy mají a jemuž prý jako evangeliu věří. Mimo to obsahoval list nějaké hospodářské zprávy, jimž vévoda dobře nerozuměl. List tento povzbudil vévodu. Vyrozuměl, že se mnohá krivda páše na lidu. Nyní stanul před Hlasivcem.

„Nepřítel váš se blíží,“ pravil zlehounka se usmáv.

„Jde zničit váš návrh.“

Vstoupil direktor Vrána, kteréhož vévoda, prve než do pracovny se odebral, rozkázal povolát. Vévoda pokynul a sekretář i vrchní se usadili u stolu naproti sobě.

Na rozkaz vévodův přednesl Hlasivec stručně svůj návrh, kterýž patrně na vrchního velice nemile účinkoval. Obočí jeho, když sekretář četl, nejednou se hrozivě vymrštilo.

Vévoda, v křesle pohodlně hlavu nazad nakloniv, hladil pravicí svou černého chrta, jenž pánovi svou pěknou hlavu na kolena položil. Petr hleděl na sekretáře, jenž obratně a uhlazeně přednášel, časem pak mrkl po vrchním, na kteréhož, když Hlasivec domluvil, došla řada. Vrána uměl dobře rozkazovat, po případě i s účinkem zahromovat, řečníkem však nebyl. Reč jeho byla úsečná, skoro drsná.

Nastal živý rozhovor.

Vrána především zamířil návrh proto, poněvadž by pokladně vévodské velikých škod způsobil. Připomenul, že by panství potom bylo nuceno za drahý peníz dělníky najímat, kdežto nyní vše se zadarmo vykoná.

Hlasivec ukázal na to, že je nyní tak ohromný počet dělníků-robotníků proto potřebný, poněvadž robotníci na cizím, zadarmo a z donucení pracující, úkol svůj s nechutí a tedy ledabylo odbývají.

Pokračování ve čtvrtek

**Český národní hřbitov
v Chicagu**

již přes 100 let dobře slouží potřebám československé krajanské veřejnosti v Chicagu a okolí.
Pohřbívání do země, žehem a do krypt MASA RYKOVA MAUZOLEA s křídly dr. Ed. Beneše a gen. M. R. Štefánika.
Obstaráme letní i zimní zdobení hrobů, jakož i bronzové náhrobní tabulky, kamenné pomníky a ostatní potřeby a služby spojené s údržbou.

Tel. 788-8442, 539-8442
5255 No. Pulaski Rd.
CHICAGO, IL. 60630

Poslouchajte náš rádiový program každou neděli
v 9 hodin ráno na WCEV 1450

Milý Kájo!

Dlouhý a proti jejich způsobu života a hromadění majetku byl Albrecht z Valdštejna úplně břídil. Dost už bylo té politiky a něco Ti napoví výstřižky z novin. Nerad bych, aby u nás byl případ Jugoslávie.

Jsem v dobrém spojení se Špíglem (s panem redaktorem Pracharem), ale i s jinými novinami, ale ti se bojí články trochu ostrý zveřejnit. Já tomu říkám demokratická bída.

Vracím se v dopise k desce F.D. Roosevelta, která nás vlastně sblížila a tak Ti sdělují, že desku novou už mám doma, je sice jen z plexiskla a je černá s bílými písmeny a rád bych ji znovu instaloval 12. 4. 92. Sděl mě Tvůj názor a možnost účasti zást. USA, protože jejich účast by silně ovlivnila myšlení lidí. Říkáš, abych nic dobrého nevzdával, tak bych se řídil i v tomto případě Tvoji radou. Kájo, musím Ti sdělit, že lidé se čím dál tím více bojí mluvit natož kriticky psát a nebo pořádat nějakou akci.

A nyní k mému soukromému životu. I já jsem 45 let šťastný s mojí rodinou, syn má domek na Českomoravské vysočině (Pelhřimov) a má kluka už po vojně a dceru prodavačku. Dcera bydlí u nás sama s dvěma holkama ještě školou povinnými. S manželkou jsme oba v důchodu a svorně opatrujeme kadaňskou "hasičárnu". Musíme brát život tak, jak momentálně jde. Moji záležitost návštěvy u Vás ponecháme opravdu k dojednání až přijedeš.

Přílohy, které Ti přikládám jsou nadepsané a můžeš jich využít podle vlastních názorů.

Ještě jednou mnoho pozdravů celé Vaší rodině, známým krajanům a na brzkou shledanou

Václav

Jedna rodina

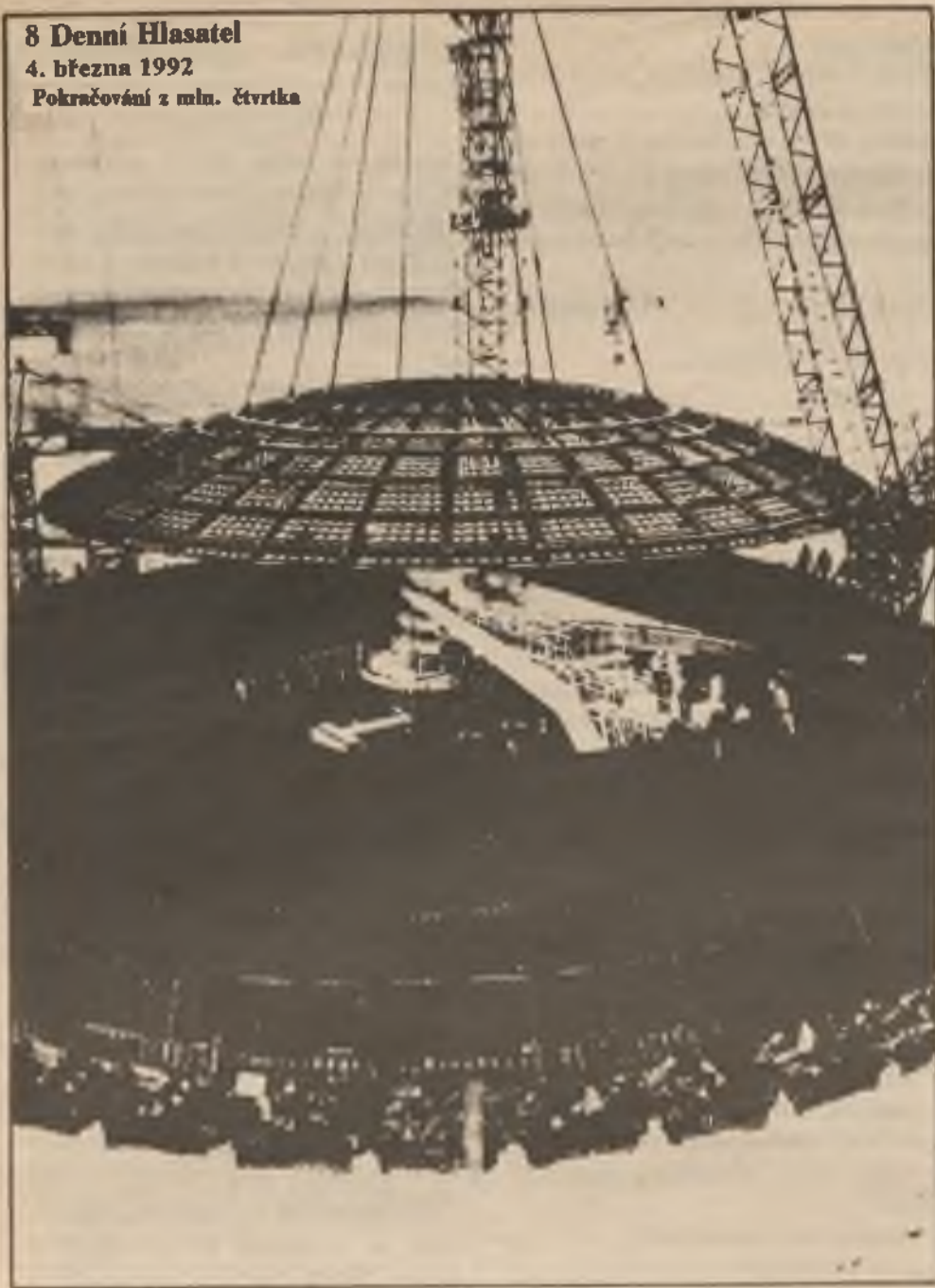
František Růžička

Na podnět českobudějovického biskupství se na svátek Svaté rodiny (neděle 29. 12.) uskutečnilo v klášteře Obětování Panny Marie setkání rodičů a rómských dětí s otcem biskupem ThDr. A. Liškou u Jeslíček.

„Nesem vám noviny, poslouchajte... Je to naše první setkání s vámi... Scházíme se na svátek Svaté rodiny, neboť my všichni tvoříme jednu velkou rodinu Božích dětí...“

Otec biskup pak provedl výklad o tom, co pro křesťany znamenají vánoce, o tom, co se stalo u jeslí v Betlémě. Přiblížil dětem i rodičům (sešlo se jich téměř stovka) jednotlivé postavy a zejména postavu Ježíše Krista — Syna Božího, jeho působení mezi lidmi, jeho učení o vzájemné lásce. „O tom všem se učíme v hodinách náboženství a tak vás zvu, přijďte znovu mezi nás...“

Je potěšitelné, že shromáždění tvořili převážně mladí rodiče. Jejich děti i ti dospívající pak dostali obrázek "Betléma" a při odchodu i pomeranče a sladkosti.

Konečná fáze usazování vrchlíku

FINIŠ V ZÁVĚRU ROKU – REAKTOROVNA „POD STŘECHOU“

Dokončení ze str. 1.

bylo nasazení zvedací techniky a je nutné ocenit práci všech jeřábníků a navaděčů jak na Potainech č. 1 až 4, tak posádek Demagu cc 4 800 i autojeřábu Demag HC 340. Jeřáby pracovaly ve dne v noci a jejich velmi náročná koordinace byla prováděna v časové jednotce 30 minut. Téměř každý zdvih těžkého břemene vyžadoval změnu protiváhy superlíftu, čímž bylo blokováno jak poždění, tak otáčení pásového jeřábu. Každé setrvání výložníku jeřábu Demag cc 4 800 nad válcem ochranné obálky zpravidla vyloučilo činnost všech čtyřvěžových je-

řábu Potain a způsobovalo nenahraditelné výpadky v činnosti mnoha firem.

Vlastní kopule byla předmontována ze 2 dílů na zemi, opatřena potřebnými nátěry a bylo namontováno nerezové srochovací potrubí. Prvá část – 120tunový prstenec – byl namontován začátkem prosince a druhá část – vlastní kopule o hmotnosti 132 t – byla namontována od 16. do 20. prosince 1991. Tím dosáhla ochranná obálka konečnou výšku 66,5 m.

Přes všechny problémy a stresové situace je nutno ocenit práci všech lidí na reaktorovně bez

rozdílu, ke které firmě patřili. Všem je nutno za práci poděkovat a do roku 1992, který je před námi, přát všem dobré zdraví, pevné nervy a vytrvalost. Vše budeme potřebovat, protože nás čekají ještě složité a náročné práce v již uzavřeném prostoru. Rozhodující pro konečný termín elektrárny bude stavební připravenost, zejména boxu parogenerátorů a reaktorového sálu.

Věřím, že při pokračování dobré spolupráce všech partnerů z minulého roku i letošní cíle se nám podaří splnit.

Ing. Ladislav Stašek
vedoucí odboru realizace
HVB

Zásady státní energetické politiky

Dokončení ze str. 2.

ujasnit platnost dohod se SSSR v průběhu roku 1992. Náklady na jaderný palivový cyklus, ukládání radioaktivních odpadů a likvidaci jaderných elektráren budou plně zahrnovány do výrobních nákladů jaderných elektráren. Od roku 1993 začnou jaderné elektrárny vytvářet fond na likvidaci jaderných elektráren, ukládání radioaktivních odpadů a hospodaření s vyhořelým palivem. S případnou garancí státu vytvoří nejpozději do 31. prosince 1992 jaderné elektrárny zásoby paliva na úrovni obvyklé v tržních podmínkách.

Kapacita mezikladu vyhořelého jaderného paliva v Jaslovských Bohuněch bude vyčerpána počátkem roku 1994 a z tohoto důvodu je nezbytné vybudovat skladovací kapacitu v lokalitě jaderné elektrárny Dukovany. Takové řešení umožní získat čas pro kvalifikované rozhodnutí o desítnílním nakládání s vyhořelým palivem v ČSFR. V případě, že nebude možné nebo hospodárné vyvázet vyhořelé palivo, popř. produkty jeho přepracování do zahraničí, bude nutno vybudovat podzemní trvalé úložiště vysoce aktivních odpadů, resp. vyhořelého paliva.

Průzkumné práce k vyhledávání lokality pro toto úložíště je nezbytné zahájit již v roce 1992.

5. Zásadní význam má diverzifikace zdrojů ropy a zemního plynu a posílení strategické polohy ČSFR v evropských energetických sítích. Záměrem je odstranit jednostrannou závislost na jednom dodavateli strategických paliv a energie.

K lepšímu fungování sítě elektrické energie celostátního významu i v zájmu využití možností tranzitu, vývozu a dovozu elektřiny je potřebné co nejrychlejší připojení čs. soustav k systému UCPTÉ (Unie pro koordinaci produkce a rozvodu elektřiny) do 31. prosince 1993.

6. Analýza poptávky a nabídky energetických zdrojů předpokládá, že do roku 2000 bude výchozí úroveň roku 1990 (nejméně o 7–16 %). V souvislosti s tím dojde k následujícím strukturálním změnám:

– zásadně poklesne spotřeba energetického uhlí nejméně o 35 %
– podstatně se sníží spotřeba koksovateľného uhlí. Těžba uhlí bude utlumována v ekonomicky nejméně efektivních dolech.

– obnovitelné zdroje budou mít pouze oblastní význam a jejich podíl bude řádově několik procent. Za předpokládaného poklesu poptávky po elektrické energii v nejbližších pěti letech a oživení této poptávky začátkem druhé poloviny 90. let lze uvažovat o poptávce v roce 2000 max. o 10 % vyšší než v roce 1990.

Finanční otázky jsou ne-

dílnou součástí efektivnosti investiční výstavby, včetně dostavby jaderných elektráren Mochovce a Temelin. Stejně principy platí i pro další výstavbu jaderných elektráren. Rozhodnutí o výstavbě dalších jaderných elektráren s jadernou bezpečností na úrovni světového standardu je účelné učinit nejpozději do roku 1995.

7. Zásady státní energetické politiky vytyčují cíle v časovém horizontu zhruba deseti let. S ohledem na probíhající závažné změny v mezinárodní dělbě práce i uvnitř čs. ekonomiky je nezbytné jejich další rozpracování a aktualizace do 31. prosince 1992.

Dle vládního materiálu zpracoval ing. Miroslav Beněš

Pokračování ve středě

Vladimír Dlouhý a Marian Čalfa na JE Temelín

Alexandre Bennigsen:

INDICKÝ OCEÁN - ANEBI KASPICKÉ MOŘE?

*(Sovětská Střední Asie 1953-1986)**(Referát byl přednesen na kolokviu Výzkumného a studijního střediska o Afganistanu (CEREDAF) v Paříži v listopadu 1986. Časový odstup nic nemění na jeho přesnosti a proto jsme se rozhodli ho uveřejnit).*

Moje analýza se týká let 1953 až 1986, protože rok 1953, rok Stalinovy smrti, skutečně znamená začátek nové éry, alespoň pro Střední Asii.

Především bych chtěl připomenout, že sovětskou Střední Asii odděluje od Afganistanu a Iránu dlouhá hranice zcela umělá a snadno překročitelná. V naší době ji už žádná železná opona nechrání před rozhlasovým vysíláním, kazetami a videokazetami. Proto všechno to, co se odehrává v Afganistanu (a také v Iránu) má své nutné důsledky v životě muslimů ve Střední Asii, a rovněž naopak vývoj v sovětském Turkestánu přímo nebo nepřímo ovlivňuje průběh války v Afganistanu. Od roku 1953 se ve Střední Asii změnilo mnohé, ale především nastala výměna generací. To vypadá jako samozřejmost, ale ve Střední Asii má výměna generací svůj zcela specifický význam. Tamní domorodá elita roku 1953, narozená před Říjnovou revolucí v r. 1917, poznamenána všemi hrůzy stalinové éry: zničení Basmačů koncem dvacátých let a jeho následky, genocidu kazašského lidu (více než půldruhé miliónu mrtvých v polovině třicátých let), fyzickou likvidaci celé předrevoluční intelektuální elity, zničení (neúplně) všech islámských náboženských zařízení v průběhu let 1928 až 1939, a za poslední světové války, v letech 1942-1943, genocidu, rovněž nedokonalou, více než půldruha miliónu muslimských horalů deportovaných ze severního Kavkazu. Generace, která rozhodla v roce 1953, byla poddájná úřadům a strašně traumatizovaná - měla strach z Rusů. Tehdy, mezi léty 1928 a 1945, div že celá muslimská populace nezmizela z mapy světa. Přinejmenším se na to právě tka dívali muslimští intelektuálové, kteří to přežili. Ale přežili - a domorodá elita roku 1986, která je u moci nebo spíše příležitostně v předstínané moci (protože skutečná moc ještě patří jenom Rusům), už toto trauma nezná. Je příliš mladá, aby si pamatovala předválečné tragedie, nebojí se Rusů a věří, ani důvodně nebo bezdůvodně, že genocidy stalinové éry se už nemohou opakovat.

Dnešní domorodá elita se může zdát více sověťtovaná (na povrch je snad k nerozeznání od Rusů), ale ve skutečnosti je mnohem více zainteresována o vlastní národní minulost, mimo jiné i o islám jako náboženství předků, které je právě proto dokonce i nevěřícími považováno za posvátné a nedotknutelné. Tato elita se cítí mnohem blíže zahraničnímu muslimskému světu a především Afganistanu.

Mezi činiteli, které se vyvinuly ve Střední Asii za posledních třicet let a které jsou schopny ovlivnit osud Afganistanu, je potřeba zdůraznit na jedné straně smělou a spekulativní iniciativu sovětské moci a na druhé straně tři prvky pozvolného vývoje, které sovětská moc nedokázala ovládnout:

Jedná se tu především o to, co bychom mohli nazvat ISLÁMSKOU STRATEGIÍ vypracovanou za Brežněva (pravděpodobně tehdejší šéfem KGB Andropovem), již 1968, a definitivně prosazenou kolem roku 1974. Spočívá v systematickém využívání nejen muslimské náboženské hierarchie ze SSSR, tj. čtyř muftí a jejich náměstků, kteří jsou ovšem prominentními členy sovětské NOMENKLATURY, ale také autentických ulemů (tj. islámských učenců či duchovních, pozn. red.). Byli Kremlem považováni za skutečné partnery a spojence a nikoli jen za pouhé agenty, a to s ohledem na dvojí cíl:

vnitřní: garantovat loyaltitu věřících vůči režimu,

vnější: nablízet zahraničnímu muslimskému světu, a hlavně konzervativním a prozápadním muslimským zemím (jako např. Saúdské Arábii, Jordánsku a Maroku) obraz SSSR jako "muslimské velmoci" (a nikoli pouze "SSSR-přítel islámu").

Tato zahraniční propaganda, otrocky napodobovaná Kábulem, byla a je - stejně je, korunována vynikajícím úspěchem: jestliže je afgánská válka v islámském světě prakticky zapomenuta, vděčí za to SSSR především

zásahům svých muftí.

Celková analýza "islámské strategie" překračuje rámec našeho dnešního pojednání, ale stojí za zmínku, že jejího prvního cíle, získat záruku loyálnosti věřících vůči sovětskému režimu, určitě nebylo dosaženo, a to proto, že oficiální hierarchie má jen minimální autoritu mezi místním obyvatelstvem a že její kontrola nad ním je zpochybňována "paralelním islámem", sůfickým a fundamentalistických, nepřátelským ke komunismu a Rusům.

Naproti tomu v zahraniční propagandě je úspěch této strategie tím větší, že tvrzením sovětských (a krátce na to i afgánských) muftí nečelí žádná kontra-propaganda ani ze strany neznalého a lhostejného Západu ani ze strany muslimských zemí, které z různých důvodů akceptují "pravidla hry" a chovají se k sovětským muftím, jako kdyby to byli oprávnění partneři.

Pokud se týče dlouhodobého vývoje ve Střední Asii v posledních třiceti letech, je charakterizován třemi faktory

Mezi činiteli, které se vyvinuly ve Střední Asii za posledních třicet let a které jsou schopny ovlivnit osud Afganistanu, je potřeba zdůraznit na jedné straně smělou a spekulativní iniciativu sovětské moci a na druhé straně tři prvky pozvolného vývoje, které sovětská moc nedokázala ovládnout:

Jedná se tu především o to, co bychom mohli nazvat ISLÁMSKOU STRATEGIÍ vypracovanou za Brežněva (pravděpodobně tehdejší šéfem KGB Andropovem), již 1968, a definitivně prosazenou kolem roku 1974. Spočívá v systematickém využívání nejen muslimské náboženské hierarchie ze SSSR, tj. čtyř muftí a jejich náměstků, kteří jsou ovšem prominentními členy sovětské NOMENKLATURY, ale také autentických ulemů (tj. islámských učenců či duchovních, pozn. red.). Byli Kremlem považováni za skutečné partnery a spojence a nikoli jen za pouhé agenty, a to s ohledem na dvojí cíl:

vnitřní: garantovat loyaltitu věřících vůči režimu,

vnější: nablízet zahraničnímu muslimskému světu, a hlavně konzervativním a prozápadním muslimským zemím (jako např. Saúdské Arábii, Jordánsku a Maroku) obraz SSSR jako "muslimské velmoci" (a nikoli pouze "SSSR-přítel islámu").

Tato zahraniční propaganda, otrocky napodobovaná Kábulem, byla a je - stejně je, korunována vynikajícím úspěchem: jestliže je afgánská válka v islámském světě prakticky zapomenuta, vděčí za to SSSR především

zásahům svých muftí.

Celková analýza "islámské strategie" překračuje rámec našeho dnešního pojednání, ale stojí za zmínku, že jejího prvního cíle, získat záruku loyálnosti věřících vůči sovětskému režimu, určitě nebylo dosaženo, a to proto, že oficiální hierarchie má jen minimální autoritu mezi místním obyvatelstvem a že její kontrola nad ním je zpochybňována "paralelním islámem", sůfickým a fundamentalistických, nepřátelským ke komunismu a Rusům.

Naproti tomu v zahraniční propagandě je úspěch této strategie tím větší, že tvrzením sovětských (a krátce na to i afgánských) muftí nečelí žádná kontra-propaganda ani ze strany neznalého a lhostejného Západu ani ze strany muslimských zemí, které z různých důvodů akceptují "pravidla hry" a chovají se k sovětským muftím, jako kdyby to byli oprávnění partneři.

Pokud se týče dlouhodobého vývoje ve Střední Asii v posledních třiceti letech, je charakterizován třemi faktory

nepříznivými pro Moskvu a tudíž příznivými pro afgánskou věc - faktory, jejichž zvládnutí není v moci sovětských úřadů. Jsou to:

- demografická exploze muslimského obyvatelstva SSSR, především středooasijských národů,

- znovuzkřížení islámu po padesátiletých a jeho vynoření bezmála v plném světle, a to především v jeho podobě fundamentalistické,

- faktické zmizení železné opony, která kdysi izolovala a chránila Střední Asii, a v důsledku toho objevení zahraničního muslimského světa sovětskými muslimy.

Prudký demografický růst muslimské populace doprovázený jen velice pomalým vzrůstem obyvatelstva slovanského (Rusů a Ukrajinců) je dobře známou skutečností, kterou studují a komentují sami sovětské odborníci. Připomeňme, že mezi lety 1970 a 1979 činil přírůstek ruského obyvatelstva 6,5%, turkmenského 33%, uzbeckého 35% a tádžického 36%.

Dnes je v SSSR podle neopatrnějších odhadů více než 50 miliónů muslimů a na konci století jich bude 70 až 75 miliónů. Takže jeden sovětský občan ze čtyř bude muslim, jeden z pěti bude patřit k některé z národností turkské skupiny.

Demografický vzrůst muslimů jistě sám o sobě nestačí zpochybnit politickou nadvládu Rusů v celém Svazu, ani významně ohrozit jeho stabilitu. Bylo by omylem představit si, že se sovětské impérium už rozkládá nebo že to co nevidět začne, jak nás o tom někteří žurnalisté chtějí přesvědčit. Skutečně nebezpečí pro Sověty je však jinde. Spočívá v tom, co bychom mohli nazvat autohtonizací celých jižních oblastí SSSR, Kavkazu a Střední Asie. Je to zcela nový fenomén, ale vyplývá ze statistik již docela zřetelně.

Zjednodušeně bychom mohli tento vývoj shrnout následovně: Střední Asie, tato napolo pouštní oblast s omezenými zdroji vody, je dnes obývána 40 milióny obyvatel, z nichž asi čtvrtina je nemuslimská - nedávno přišelovaví Rusové. Tato oblast je téměř předlidská. Jenže se uvádí: že koncem minulého století tam žilo 60 miliónů. Až doposud se nezdařil žádný z projektů, jejichž cílem bylo nějak řešit problém předlidské Střední Asie. Zastavila se ovšem imigrace Rusů do této oblasti - ale domorodé muslimské obyvatelstvo tvrději odmítá stěhovat se do evropského Ruska nebo na Sibiř. Industrializace této strategicky příliš zranitelné oblasti nepřípadá v úvahu a zcela nedávno Moskva definitivně zamítla grandiózní projekt obrácení sibiřských tek, který měl ze Střední Asie udělat bohatou zalidněnou oblast.

Takže, pod tlakem demografickým (a také psychologickým) - jsou to Rusové, kdo začíná opouštět Střední Asii. V důsledku toho se jižní pohraniční území SSSR stávají více "muslimskými" a více "domorodými". Počet Rusů je tam stále nižší, a jestli ten pohyb bude pokračovat, stanou se tam nepatrnou menšinou. Důsledky toho se už cítí: domorodé kádry mají větší přístup k moci (na místní úrovni), je konec s nadějami na etnické promíšení Rusů a muslimů a tím na výrobu "sovětského člověka", nastává návrat k muslimskému způsobu života, a posléze a především - náboženská obroda.

Návrat k islámu tento druhý fenomén poststalinové epochy, je pozorovatelný především na obou okrajích žebříčku domorodé společnosti: v lidových masách a mezi sovětskou elitou. Dosah tohoto faktu je ovšem minimalizován, většinou je vykládán jako obyčejný přechodný incident - jistě nepříjemný, ale překonatelný lepší propagandou a agitací. Náboženská obroda je příznak typický pro všechna území Sovětského svazu; projevuje se stejně tak u křesťanů pravoslavných i katolických jako u buddhistů, židů a muslimů. Není ani vyvolán ani manipulován ze zahraničí, jak to tvrdí sovětská propaganda. Je snadno pochopitelný: vysvětluje ho vulgárnost a duševní a spirituální chudoba oficiálního ateismu. Avšak u muslimů je návrat k islámu ještě významnější. U nich byl náboženský moment vždy neodlučně spojen s národním, takže náboženská probuzení znamená současně vzestup uvědomění národního. Vyjadřuje také porozumění, že "my muslimové" jsme něco jiného než "oni - Rusové", jsme něco "jím" čelícího, takže také naopak, "my jsme bližší duchovně i politicky našim afgánským sousedům, které Rusové právě masak-

rují". Náboženská obroda ovšem ještě neohrožuje stabilitu sovětského impéria ve Střední Asii. Avšak dlouhodobě, ba dokonce i z hlediska "středních termínů" má v sobě neblahé aspekty. Podle všech informací, které se k nám dostávají, je to islám konzervativní a integristický, a nikoli reformní a liberální, co přitahuje nejvíce. Náboženská probuzení není pouhou "přechodnou módou", kterou by bylo snadno lokalizovat a likvidovat. Má hluboké historické kořeny a dokonce silnou organizační základnu, představovanou sůfickými bratrstvy (tariqa), které sovětská policie nikdy není schopna infiltrovat. Toto probuzení je fenomén národní, domorodý, navazující na mnohá dávno "svaté války" vedené ve Střední Asii a na Kavkaze proti nevěřícím Rusům a Sovětům. Tento fenomén nebyl vyvolán ze zahraničí, ale není žádných pochyb o tom, že události, odehrávající se za hranicemi, ho budou prohlubovat a urychlovat už tím, že dokazují mobilizační a organizační převahu islámských politických hnutí v Afganistanu a Iránu nad místními komunistickými stranami. Právě tak je afgánská válka chápána ve Střední Asii.

Znovuobjevení zahraničního muslimského světa (společensví věřících) a nové porozumění, že "my muslimové v SSSR jsme jeho částí" je logickým a nevyhnutelným důsledkem technického pokroku.

Není už železné opony. Rozhlasové vysílání z celého světa, kazety, ba dokonce podzemní literatura, procházející dnes hranicí jako lešetem. A zejména průběh afgánské války je ve Střední Asii dobře znám a sledován s nadšením.

Dokonce podle příznání úřadů jsou KGB a Agitrop zaplaveny a neschopné čelit přílivu informací, přicházejících z vně. Aby se správně docenil možný destabilizační efekt této skutečnosti, je potřeba si uvědomit, že se muslimské obyvatelstvo SSSR (které vždy patřilo mezi politicky a intelektuálně nejkročilejší v celém islámském světě) žilo po půl století v úplném odříznutí od zbytku světa, vydáno otupujícímu vlivu ruského marx-leninismu. Dnes má Střední Asie žít po novém. Všechno co přichází z vně, s podmínkou, že se to vztahuje tak či onak k islámu, má půvab novosti a je přijímáno hltavě, především jsou-li to myšlenky oponující oficiálnímu marxismu. Střední Asie se stala oblastí velice zranitelnou působením ze vně.

Mezi nejdůležitější, nejdálekosáhlejší důsledky tohoto psychologického znovuzařazení středooasijských muslimů do muslimského světa patří na prvním místě změna v pojetí národní totožnosti muslimských populací. Dnes se už nespokojují s tím, že byli "já jsem Uzbek" (nebo "Tatar" či "Turkmen"), ba ani "já jsem Turkestánek" či "Turk"... Stále více a více se slyší "já jsem muslim", tak jako před revolucí. A jako důsledek tohoto vývoje nabývá solidarita s bojujícími Afgánci zabarvení více a více náboženské a nikoli už, jako v roce 1980, jen čistě etnické.

Takové jsou zcela běžné, afgánské vlivy na Střední Asii. Sovětské muslimové je přijímají jako dvojité destabilizační poselství:

- islámské organizace jsou dynamičtější, bojeschopnější, výkonnější než komunistická strana,

- Sovětská armáda, prohlašující se za nejlepší na světě, není schopna vyhrát nad několika špatně vyzbrojenými tlupy.

Přičteno k pocitu estetické, sociální a duchovní nadřazenosti islámu nad marxismem, je toto dvojí poselství hla-sem naděje: odboj proti Rusům je možný...

Je potřeba se rovněž tázat, jak mohou nebo by mohli sovětské muslimové ovlivňovat válku v Afganistanu.

Na Západě ovšem často slyšíme říkat: "Je to sedm roku, co trvá válka v Afganistanu, a není vidět ani sebemenší pozdvižení, ani nejmenší protest ve Střední Asii ve prospěch jejich afgánských souvěrců. Kde je tady ta proslulá islámská solidarita?"

Jistěže: v daném momentě je pomoc středooasijských muslimů mudžahedinům především "pasivní". Ale dokonce i jako pasivní má ohromný význam.

Všichni si vzpomínáme, že od března až dubna 1980 byly sovětské jednotky, které čítaly vysoké procento Turkestánců (až 40%), z Afganistanu

Pokračování na str. 12

MIKI SPIGL

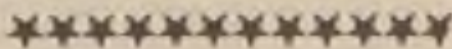
Cermak Road Realty
6226 zap. Cermak tř.
Berwyn, Ill.
č. tel.: 484-4800

WESTCHESTER

Překrásný, dvourodinný (plus pro rodiče), na zakázku stavěný dům, 7 — 7 plus, 3 ložnice, balkon a obrovské kuchyně.

STICKNEY

Dům pro osm rodin: 4 byty dvouložnicové a 4 jednolůžnicové. S 20ti procentní zálohou, dům se splácí sám. Volejte o informace.

Čistím koberce

a čalouněný nábytek. Volejte kdykoliv, Chris - (708) 863-4113.

VŘELE DOPORUČUJI vyčistit koberce a čalouněný nábytek od výše uvedeného Chris. Několikrát mi čistil koberce a též restaurant Plaza, jehož jsem býval majitelem.

— Zdeněk Kresl

RICHARD HANUŠ Attorney at Law

Praxe koncentrovaná
na imigrační právo

205 WEST RANDOLPH, Suite 2100
CHICAGO, ILLINOIS 60606
(312) 464-2380

— První porada zdarma —

SEZNÁMENÍ

USA — E & W Europe — S. America:
Worldwide introductions for friendship, romance, marriage. Scanna Int'l., (since 1980) POB 4-CD, Pittsford, NY 14534. (716) 586-3170.

Kde možno koupit HLASATEL:

- Austin a Čermák Rd.
Cicero — stánek
- Prague Sausage
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- Minařík Bakery
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- Redakce Hlasatele
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- Fred Pancner
6514 W. Čermák Rd., Berwyn
- Roh Oak Park & Čermák Rd.
Berwyn — stánek
- 26th & Ridgeland
Berwyn, stánek — nedělní
- Čermák Rd. & Ridgeland
Berwyn, stánek — nedělní
- Čermák Rd. & East Ave.
Berwyn — stánek
- V New Yorku: Candy Store
1437 - 1st Ave., New York, NY

American Heart
Association

Poslouchajte

Československou

půlhodinku

na radiové stanici

WCEV 1450 AM

každou

středu a

čtvrtek

v 8.05 večer

řídí Jerry Jiráč

BERWYN

MAJITEL PRODÁ

6 bytový moderní činžovní dům

2 bloky od Čermák Rd. na Harlem Ave.
4 dvoupokojové a 2 jednopokojové byty.

Cena \$315,000

Prosím, volejte po 7:00 PM (708) 562-2307

Katastrofa světa!

Ing. Jaromír Thuma

Kdysi jsem dostal hádanku. Co bude největší katastrofou světa? Možná odpovědi o jaderné válce se tazatel vysmál. Největší katastrofou prý bude až se Němci dají do obchodování a Židé začnou bojovat.

Teprve nyní začínám pozvolna chápat, že v té hádance byla skryta krutá pravda. Díky jakési podivné politické zmatenosti našich nejvyšších se k nám začínají vřít tisíce Němců za "kšeftem"... Půjde-li to tak dál, a naši sametoví vládcí si to asi přejí (narozdíl od většiny normálních lidí), budeme brzy NESVĚPŘÁVNĚ NĚMECKOU KOLONIÍ... Kolonií "musulmanů", třesoucích se před německým "kápem"...

Co však ta druhá část hádanky? Tak daleko jsme snad ještě nedošli? Ba ano, došli! Ministrem obrany již u nás není voják, ale předseda pražské židovské obce JEHÚDÍM DOBROV-

SKÝ! Člověk, v jehož krvi je skryta staletá touha židovstva po rozleptání všeho, co neslouží jeho piklům a brání mu v mocenském pronikání... Myslí si někdo bláhově, že našemu současnému ministru obrany budou prvořadě vojenské řady a předpisy? To se moc mylí! Pro JEHÚDÍNA vždy bude nejvyšším zákonem TALMUD!

Kam jsme to došli v té "sametové revoluci," lidé český, moravský, slezský, slovenský i podkarpatský? Zdá se, že ten samet je pořádně prolezlý moly. Nepřehnali jsme nějak tu svoji humanitárnost? DOPUSTÍME, ABYCHOM SE STALI MUSULMANY, POCHODUJÍCÍMI POKORNĚ PODLE NĚMECKÝCH NOT, HLÍDANÝMI JEHÚDÍNSKÝM MARŠÁLEM??? Vzpomeňte si třeba jen na letiště Mošnov. Snad nám pak konečně vzkypí krev a vrátíme vládu do rukou svých... Bez Němců i Jehúdinů snad dokážeme žít.

Naši nejvyšší mluví o CESTĚ DO EVROPY. Zdá se však, že my nejdeme nikam, že ti, kterým jsme věřili a dali svoji důvěru, mají snahu nás hezky nenápadně udržet doma, vyrazit z nás poslední zbytky naší hrdosťi, které nám nestačili "soudruzi" vzít a připravit nás na EVROPU, KTERÁ PŘIJDE K NÁM! Aby urvala, co nám ještě zbylo. VELICÍ ŠÍŘITELÉ SAMETU JI UVÍTÁJÍ, MARŠÁL JEHÚDÍN USPOŘÁDÁ SLAVNOSTNÍ VOJENSKÉ MATINÉ A POCHOD MUSULMANŮ Odstaruje...

DOPUSTÍME TO???

IJK TRANSLATION SERVICE

z češtiny do angličtiny
a naopak

I. J. Kovar

P.O. Box 313

Riverside, Il. 60546

or call (708) 442-7115

Coming to Florida?

Call — Dr. VLADIMIR HUCKO
for all your real estate needs,

or write — SPRING HILL REALTY, INC.
13715 Linden Dr., Suite 1,
Spring Hill, FL 34609

(904) 683-2251 (904) 754-1195 (eve.)

prosim, dělejte to potichoučku bez rámusu a s úsměvem neboť prospěch a život komunistů se nesmí porušovat a vyrušovat

Carl Hodek

V posledním čísle newyorského Československého týdeníku byl uveřejněn článek pod názvem "Hrubá kritika domova nepomůže", psaný zdejším krajanem, panem V. Ženíškem, neobyčejně agilním sokolem. Článek by se velice hezky četl, kdyby tak člověk mohl sedět někde u stolečku, v takové malé hospůdce jako tam doma, do ní někdy chodí prezident ČSFR Havel, mít pár těch piveček za sebou, okořeněných koňáčkem. Kde cikán hraje na housle smutnou melodii a samozřejmě, po přečtení tohoto článku, člověk by se dal do pláče. Prostě — nemohl by si pomoci. Takový smutný, kázací, omluvný článek. Jak jen si někdo dovoluje "hrubě" kritizovat nynější vládu ČSFR!

To je přece něco! Ublížovat jim tam kritikou!

Musíme jim přece dát tam doma více času, aby se ti rudí kamarádi mohli lépe uhnízdít v teplých, ukradených hnízdech. Dva roky jim nestačí. Dejme jim více.

Rádi bychom věděli, proč pan Ženíšek neřekl něco o té kritice ČSFR poslanci Luxovi, který zde byl na návštěvě a po večeři u Klasa neměl nic jiného na mysli ve své řeči, než přímou kritiku komunistů a své vlastní vlády?

No, ale to bych se jaksi uchýlil od toho, co chci říci o tom článku pana Ženíška, bývalého Sokola, nyní bez křidel, a s dodatkem: je velice čestné být Sokolem a milovat našeho prvního prezidenta Tomáše G. Masaryka. Ale je důležitější mít na mysli celý národ. Ne nějakou organizaci, nebo zbožňovat nějakou osobu. Pan prezident Havel rozhodně není svatým Václavem, a když tedy "bezmocně" sedí na Hradě, je otevřený správné a ostré kritice.

Jenom bych si přál, aby pan Ženíšek se naučil anglicky a četl zdejší kritické články, mířené na prezidenta Bushe, více prezidenta Quayla a všechny ty nové prezidentské kandidáty ve volebním roce 1992. Tyto kritiky jsou správné a velice ostré. Oproti tomu, naše kritika, mířená na dnešní vládu ČSFR a na prezidenta Havla, obzvláště na jeho politiky, by se mohla nazvat realisticky velice mírnou a já bych řekl — "svatou".

Pan Ženíšek ve svém článku naráží nesprávně na kritiku ekonomického znalce, pana Zeleného a spol. což zahrnuje nás všechny, kteří píšou do Denního Hlasatele.

Přiznáváme se k této kritice a rozhodně se za ni nestydíme. A já osobně jsem jeden z těch kritiků, v očích pana Ženíška, asi nějaký hříšník, který v Denním Hlasateli jasně a správně kritizuje komunismus, komunisty a jejich zločiny a pan Zelený, ve svém učeneckém odboru kritizuje z 60ti procent komunistickou ekonomiku vlády ČSFR. Pan Zelený a já nemáme naprosto žádné ambice být prezidenty nebo nějakými politickými hlavami a spoluvládnout s komunisty. Daleko od toho.

Kritizujeme vládu ČSFR, která se skládá ponejvíce z komunistů a jejich kolaborantů, a jak tam u nás stále žijí jako nějaká královská šlechta bez jakéhokoliv potrestání.

Ano. My se k této kritice přiznáváme. Ke kritice, která je a vždy bude, tvrdá a k věci, a která bude pokračovat až do té doby, kdy ten poslední komunista zmizí z vlády a dokud nebudou za mřížemi. Ale že my, podle pana Ženíška, rozšiřujeme jakousi "nezřízenou nenávisť," která by mohla vyvolat opačnou reakci?

Mohl by nám pan Ženíšek snad říci jakou opačnou reakci má na své sokolské mysli a z kterého směru? Vsadil bych se, že je zde jen jediná možná odpověď: ze směru strany komunistické a socialistické! Rozhodně ne se strany lidu a bojovníků proti komunismu.

Já osobně nevidím rozdíl mezi těmito dvěma stranami. Ideologicky — jedna to chce mít dnes, druhá zítra. Ale cíl je ten samý — otroctví.

Nevím, pane Ženíšku, jak bych Vám to mohl nejlépe vysvětlit, proč kupř. já nenávidím komunismus a tedy komunisty. Měla by to být vlastně pro Vás velice lehká odpověď: komunismus vždy byl — a je — ničitelem životů. Ať jednotlivých, nebo rodinných. Komunismus byl a stále je krutou rakovinou, která se z lidského života musí vyříznout.

Snad některá sokolská křídla asi komunisty nebyla poškozena a též ne příbuzných, tak proč by se jim to vše — z nějakých důvodů — nemohlo odpustit, na všechno zapomenout a jde se životem dále. Naučit se spolupracovat s rudými pijavicemi a se znalci v oboru sabotáží, ať ekonomických nebo politických. Prostě, nekritizovat komunismus — ať si dělají, co jen chtějí. Nechat prostě tu komunistickou rakovinu, řekl bych lůzu, dále žít a pomáhat jim dále ničit jejich ideologií lidské životy. Jaká vznešená ale jistě nesokolská, myšlenka! Jak někdo jen málo ví o komunismu. Ubozí nezalci! Jak velice málo vědí o zdravé kritice. Pokud se týče nás, nechat politiku politikům, je jako podepsat šek. vynechat sumu a dát to nějakému marnotratníku. A co dělat potom? Podle Ženíškova kritéria: nedělá se nic! Nechá se to spát! Nekritizuje se!

Poslouchal někdo (?) pana poslance Luxe, který nám říkal, že každý je politikem? Že to zahrnuje i babičku, která stojí ve frontě na cokoliv? A že

jsme všichni součástí politického života — každý z nás třeba je malým atomem hraje důležitou roli? Pamatujete se?

A podle dobroty pana Ženíška, je máme nechat napokoji!

Jaký by jen ti politikové měli ráj! Být bez kritiky! A díky komu?

Ovšem neměli a nemají ti rudí pánové to politické pohodlí, ta teplá hnízdečka, předem tak ujednaná, tam v ČSFR po tom — studentům ukradeném — listopadu 1989?

Žádnou kritiku o tom?

Pan Ženíšek navrhuje, nebo říká, ve svém článku, jak by se věcnou a slušnou diskusí dalo dokázat víc. Jaký krásný a šlechetný postoj Sokola vůči komunistům! A zde neřikám bývalým. Ale prosím, mluví pan Ženíšek snad o těch samých pánech, které my kritizujeme? O těch, kteří zapsali a dali svá srdce a duše rudému d'áblovi? Nebo mluví snad o nějakých — nám neznámých — rudých, a u něho svatých, nedotknutelných — andělech? Rádi bychom to věděli.

A zde je jiná věta pana Ženíška, a já ji cituji: "Vinu na dnešním nedorozumění a poměry mezi domovem a exilem mají obě strany. Během těch 40 let si exil jako celek svým zastaralým politikařením mezi sebou žádný respekt nevysloužil".

Když takovou větu čtu, tak se mi dělají před očima kruhy. Jaký nesmysl! Kam najednou zmizela pravda Masaryka? Nesmí se hledat?

Kolikrát exil podával a stále podává ruku těm v listopadu zasazeným květinám, těm politikům tam u nás doma, bez jakékoliv jejich reakce? A to zahrnuje prezidenta Havla, který nás při své poslední návštěvě nechtěl ani vidět, a ani si nepřál s námi mluvit. Zřejmě chtěl mluvit jen s těmi květinami r. 1968. Bojí se snad pravdy?

Ovšem, podle pana Ženíška to nic neznamena, musíme to vzít, jak to přijde a držet pusou. Žádnou kritiku. Pan prezident Havel osobně je snad hodný člověk, ale rozhodně ne za sebe myslící politik. Za něj zřejmě myslí ta "klika", kterou má kolem sebe shromážděnou.

A opět jiná věta pana Ženíška, který zřejmě čte články Denního Hlasatele, na které ve svém článku zřejmě naráží, mezi řádkami. "Neústupný postoj mnoha exulantů, že každý, kdo byl ve straně, musí být jako takový posuzován, je naprosto neobjektivní a sobecký. Ne každý jednotlivec je stvořen k obětování sebe i rodiny a je třeba chápat okolnosti, za jakých se doma žilo. Celý národ odejít nemohl."

Kdo kdy mluvil nebo mluví o nějakých těch "malých rybičkách?" My jsme mluvili a vždy mluvíme o těch velkých rybách. O těch darebácích, kteří dávali rozkazy, kteří vraždili a ničili rodiny. O těch, kteří kradli a kteří stále ještě kradou, bez potrestání. To též zahrnuje prodávání majetku, který jim nepatří. O těch, kteří byli pravými služebníky Moskvy, a ne o nějakých lidech, kteří byli rádi, že mají na kousek chleba a nevěděli, zda jsou v pekle nebo v tom ráji, který jim byl denně příslibován hlásnou troubou komunistů, tj. Rudým právem. O těch my mluvíme, pane Ženíšku.

Těž nikdo z exilu nepožadoval, aby všichni z Československa utekli. To by bylo to samé, jako kdyby člověk býval požadoval za Hitlera, aby všichni Němci utekli do zahraničí. To je nesmysl. Vysocí nacisté a kolaboranti byli za své zločiny potrestáni, ale zdá se, že nikdo nechce potrestat komunistické zločince. Proč? Je to tam u nás snad proto, že mnoho věcí by vyšlo najevo, které by byly najevo vyjít neměly? Čas nám to řekne, neboť pravda vždy zvítězí. Ale to asi pan Ženíšek neví, nebo nechce vědět, že? Myslím tu pravdu, kterou my vždy hledáme, o které píše Denní Hlasatel, o které píše pan Zelený, pan Brom a mnoho jiných.

Prezident Havel porušil své přísliby exilu. Pravdu a spravedlnost, kterou kdysi tak proklamoval a nyní již vlastně neproklamuje. Za to si rozhodně zaslouží největší kritiku. Prezident Havel, jako privátní osoba, může snad být dobrým člověkem. To my mu nebudeme upírat. Ale jeho nynější politika zcela jednoduše — jak se zde říká — smrdí.

Ku příkladu nemohu pochopit, když byl takovým výrazným disidentem vůči Husákovi a jeho politice, proč sám nyní spadl do té samé díry špinavé politiky komunistů a odmítá z ní vylézt? My jsme mu nabízeli a nabízíme pomoc. Proč ji nepřijme?

Zdá se mi, že někdo se stává jakýmsi omlouvatelem lidí a politiků, kteří si to nezaslouží. Článek v Československém týdeníku nám říká hned z počátku, "Ševče, drž se svého kopyta..." Ovšem s tímto pořekadlem, komunisté berou pisatele doslova! Ti se svého kopyta skutečně drží a nikdy se ho nevzdají, a tak jistě budou mít pisatele článku rádi.

A též bychom mohli snad také dodat komunisty milované přísloví, "Co

Pre tých, ktorí doteraz ešte nepočuli o tomto spoločenstve ľudí s vysokým intelligenčným kvocientom, niekoľko údajov: Roland Berril a Lanse Ware založili spoločnosť MENSA v Oxforde v roku 1946. Ich cieľom bolo vytvoriť spoločenstvo najkvalitnejších mozgov, ktoré by mohli značne prispieť k riešeniu problémov na poli vzdelania, psychológie, etiky, svetového mieru a mnohých iných. Sotva by v Európe boli mohli nájsť lepší čas na realizovanie tejto svojej vízie. Odvtedy si MENSA našla cestu do takmer stovky štátov, ale Európu má výraznú prevahu. Za posledné roky vzrástol počet členov na 100 tisíc — v porovnaní so 72 tisíc pred piatimi rokmi. Čo je hlavnou príčinou tohto "prísunu mozgov?"

Demokratizácia východoeurópskych štátov uvoľnila príviv potlačovanej intelektuálnej energie. Rozumní a bystrí ľudia z Československa, Bulharska a Maďarska, vnímaví a chytrí Poliaci, všetci sa usilujú použiť svoj fenomenálny mozgový potenciál, aby Západu dokázali, že desaťročia komunizmu nedokázali oslabiť ich intelligenčný kvocient.

V krajinách, kde si mnohí obyvatelia nemožu dovoliť kúpiť najnovší model zahraničného auta alebo šaty z butikov známych návrhárskych firiem, sa najnovšie stalo symbolom vyššieho spoločenského postavenia práve členstvo v MENSE.

Kancelárie spoločnosti zahrnujú aplikácie zo všetkých bývalých komunistických krajín východnej Európy. Nadaní ľudia v Juhoslávii, Poľsku, Československu, Rumunsku, hnaní túžbou po uznaní kvality ich vzdelania a intelligenčných schopností, ohromujú západnú Európu neočakávaným vysokým počtom dosiahnutých bodov v testoch ich intelligenčného kvocientu.

Odbočky MENSY vznikli vo Varšave, Bukurešti, Prahe a v Belehrade a za posledné dva roky si získali tisíce členov. Maďarsko a Bulharsko sa pridalo k MENSE v decembri minulého roku.

Pri posledných testoch v Sofii, dosiahlo najvyšší, magický počet budov MENSOU schválených a kontrolovaných intelligenčných testov, 70 percent uchádzačov o členstvo, v porovnaní s 50 percentami tých, ktorí dosiahli najvyšší počet bodov medzi Američanmi, Japoncami, Švajčiarimi a Nemcami.

Udo Schultz, riaditeľ výskumného oddelenia MENSA INTERNATIONAL, považuje tieto výsledky za ohromujúce. "Obyvatelia štátov východnej Európy," povedal, "prešli vo všeobecnosti oveľa klasickejšou formou vzdelania, myslia logickejšie a sú technickí nadanejší."

A Ljuben Piperov, ktorý v Sofii prešiel testom s dobrými výsledkami, povedal: "To, že som sa stal členom MENSY mi pomohlo k tomu, že som získal väčšie sebavedomie. Som síce chudobnejší ako moji západní kolegovia — ale nie preto, že som menej intelligenčný, dovodom sú desaťročia komunistického šafárenia."

Celé roky sa predstavitelia MENSY usilovali preniknúť cez byrokratické prekážky pre vytvorenie odbočiek v komunistických krajinách. Ich princípy otvorenej výmeny názorov a sloboda myslenia bylo vždy považované za čosi protispoločenské. Dnes, keď východná Európa má oveľa viac slobody, členstvo v MENSE predstavuje istý druh rovnosti so Západom. Mnohí z nových členov sú sotva 20-roční, mnohí pracujú na univerzitách a akadémiách.

Na to, aby sa niekto kvalifikoval pre členstvo v MENSE, musí sa umiestniť medzi najvyššími dvoma percentami všetkých, ktorí robia intelligenčný test. Minimum IQ je 130, v porovnaní s priemerom, ktorý je 100 percent. Kandidáti musia byť schopní definovať isté termíny a výrazy, vystihnúť podobnosti a dať dohromady formy, ktoré patria k

- ANEBO KASPICKÉ MOŔE?...

staženy a nahrazeny jednotkami složenými výhradne z Rusů a jiných nemuslimů. Dezerce muslimských vojáků ze Střední Asie byly pro to hlavním důvodem. Dnes je jen velmi málo Turkestánců a Kavkazanů v sovětských bojových jednotkách. Jejich odmítnutí bojovat proti souvěrcům zabránilo Sovětům vydávat afgánskou válku za jakousi vnitřní mezi-muslimskou záležitost, za jakousi "občanskou válku". Díky jim vyvstává dnes afgánská válka především taková, jaká skutečně je: jako genocida prováděná Imperialistickou a koloniální velmocí.

Kromě tohoto "pasivního" příspěvku k afgánskému boji začínáme také, hlavně od roku 1984, pozorovat první "aktivní", jako např. to, že se (poprvé od revoluce) objevil muslimský samozdat. Jedná se nejčastěji o opisování propagandistických brožur, vydávaných v ruštině afgánskou Rezistencí v Pěšavaru. V jižním Uzbekistanu se konaly v dubnu 1984 manifestace na podporu mudžahedínů, které byly tvrdě potlačeny sovětskou armádou. A konečně jsou zaznamenány případy, zatím sice jen jednotlivé, ale příznačné, že sovětské Turkestánci přecházejí hranici, aby vstoupili do řad afgánských mudžahedínů. A to se jedná o mladé lidi, komso-molce, případně i členy komunistické

strany....tedy představitele té mladé a zdánlivě sovětizované elity, s níž Moskva nejvíce počítala ve snaze zajistit si budoucnost.

Závěrem lze tedy říci, že je pravděpodobné, že vývoj započatý v roce 1980, kdy se mezi sovětskými muslimy probudily city solidarity s bojujícími Afgánci, bude pokračovat a bude mít mezi jiným za následek pomalé, ale trvalé zhoršování ovzduší xenofobie, které již dnes charakterizuje vztahy mezi muslimským autochtobním obyvatelstvem a Rusy ve Střední Asii. Není vyloučeno, že tato xenofobie se v budoucnu stane tak silnou, že ovlivní politickou strategii Moskvy v Afganistanu.

Nakonec bych chtěl vyjádřit naději, že Západ, který se tak málo podílí na boji afgánského lidu, dokáže pochopit, jaké eso má ve Střední Asii ve hře. Znesnadňováním postavení Rusů v jejich vlastní kolonii může Západ Moskvě zabraňovat, aby se pouštěla do dobovatelských dobrodružství v muslimském světě. "

(Přeloženo z francouzského výtahu, otištěného v dokumentaci, uspořádané Evropskou humanitní koordinací pro Afganistan: Afgánský zápisník 2, Paříž 1987).

Když někdo z vás kritizuje...

je tvoje, to je moje, a co je moje, do toho ti nic není" — a objasnit tak tu záhadu ukradeného majetku a jejich nechut' ho vrátit.

S naší kritikou tam pro ně v ČSFR my zase jdeme ze přísloví, které se panu Ženíškovi nelíbí: "Na hrubý pytel, hrubá záplata."

Také pisatel článku, pan Ženíšek jaksí více méně mluví o komunistech gramaticky v minulém čase. Jako např. "Jedním z úspěšných prostředků komunistů bylo vyvolávání závisti mezi občanstvem, které, jak víme, nemělo a dosud nemá na různých ustláno. To se jim dobře dařilo."

Proč minulý čas? Není tam ta závist ještě dnes, a jak to poslanec Lux potvrzoval není podporována, a to velice živě, komunisty?

A opět, my máme podle pana Ženíška mlčet a nekritizovat! Jak se někdo může tak lehce stát velkým, naivním blábolem a odhodit svou sokolskou výchovu?

Pokud se týče zmínky o panu Dienstbierovi, ten je kapitolou samou pro sebe s jeho temnou minulostí v pozdních 60 letech zde v Americe, což nepřidává k jeho charakteru. Neříká se něco jako, "Zkažené jablko od stromu daleko nepadne?"

Každý rozumný člověk uzná, že po těch 42 letech komunistické tyranie nemůžeme očekávat zázraky. Ale my nemluvíme o nějakých obyčejných lidech a velkých zázracích. My mluvíme a kritizujeme tzv. "intelligentní" osoby politického života. Ty, kteří věděli, a mají vědět lépe. Ne nějaké nevzdělané "ořechy". A rychlé navrácení majetků též není žádným nemožným zázrakem. Čestným politikům by to nemělo trvat ani jeden rok! Ovšem, hledejme čestného člověka mezi komunisty, kteří jsou ve vládě!

Výmluva, kterou též potvrdil návštěvník z ČSFR, poslanec Lux, že tam u nás nejsou lidé schopní sloužit ve vládě a být bez značného bolševického poskvrnění, není ničím jiným, než výmluvou, kterou mohou spolknout jen političtí idioti s neznalostí komunismu a jeho triků.

Ale jdeme dále s úvahou pana Ženíška, "Chování a rozhodování federální vlády a parlamentu v Praze pod vlivem komunistů a komunistických infiltrátorů dávalo exulantům na vědomí svoji neochotu vycházet vstříc a to i v případech upřímných úmyslů návratu."

Opět pan Ženíšek mluví v minulém čase, tj. "dávalo". Mělo by to být v čase pokračujícím, neboť ti, kteří tam vládli za rudého režimu, stále ještě tam vládou, a ti nám stále veřejně ukazují svou neochotu.

Ale prosím! Nekritizujte! Komunisté pracují! Nesmějí být vyrušováni! Kde jsou ti strážcové pravdy — Sokolové? Změnili se snad v slepice? Denní Hlasatel se kritiky komunistů, ztracených socialistů a špinavých politikářů, nikdy nevzdá. A zde je pár slov moudrosti pro pisatele pana Ženíška:

"Ať lidé mluví, ať nás obviňují, odsuzují, ať nás uvězní a ať nás i pověsí, ale my uveřejníme, co si myslíme. Není to právo, ale povinnost, přímý závazek uložený každému, kdo myslí, a veřejně tu vyjádří, co si myslí — k všeobecnému prospěchu..."

Mluvit je dobrá věc, psát je lepší, a uveřejnit to — je nejlepší," jak řekl Paul-Louis Courier.

sebe. Problém je v tom — urobiť všetky uzávery a odpovede v požadovanom čase, alebo pred jeho uplynutím. Ak máte pocit, že to chcete skúsiť — zkúste.

People have used petroleum for thousands of years. The Bible mentions that Noah used a solid form of petroleum, called pitch, in building the ark.

ZLEVNĚNÉ ZIMNÍ LETY:

- DO PRAHY \$649.00
- DO FRANKFURTU \$478.00
- DO MNICHOVA \$478.00
- DO VÍDNĚ \$478.00
- Přijímáme již rezervace na přímé lety Čs. aerolinií Chicago—Praha—Bratislava, které budou zahájeny 4. května 1992
- Lety zahájené od 4. května do 17. června jsou za speciální cenu 599.00 dol. Po 17. červnu za 886.00 dol.
- Pro zimní dovolenou máme mimořádně levné zájezdy na Havajské ostrovy, do Mexika, na Jamajku a Floridu
- Loďní zájezdy (cruises) za velké slevy
- PRONAJMUTÍ AUT V EVROPĚ ZA NAŠE LEVNÉ CENY
- NÁVŠTĚVY Z ČESKOSLOVENSKA VYŘÍZUJEME RYCHLE ZA VÝHODNÉ CENY

Zavolejte nebo napište o podrobné informaci

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402

Telefon: 708-749-1333 — FAX 708-749-1350